

Opona scény Nového divadla se zatáhla, str. 1,8

Nejde o dalajlámu, ale o nás, str. 1,9

Nebýt Štefánika a Československa, str. 5

Nový seriál z hustých lesů Kanady, str. 11

The Muslim Chaplaincy in Toronto, str. 12, 13

November 3, 2016

No 15 (2894)
Volume 67 • \$3.75

Published every third Thursday
17 issues a year
ISSN 08329-2668
Publications # 2206013

NOVÝ DOMOV

Financed by the Government of Canada

Canada

THE NEW HOMELAND

www.masaryktown.ca

PRAVDA VÍTĚZÍ!

CANADA'S CZECH AND SLOVAK NEWSPAPER PUBLISHED BY MASARYK MEMORIAL INSTITUTE INC. SINCE 1950

Vlastně vám ten zážitek v skrytu duše závidím...

Za představením Šest žen Jindřicha VIII. (v režii Jany Fabiánové, v hlavní roli hostující Eduard Váňa) se sice nezavírala opona, ale vystěhováním poslední kulisy a rekvizity ze zákulisí komunitního divadla Maja Prentice Theatre v Mississauze v neděli večer 23. října, kde Nové divadlo o víkend udehrálo celkem čtyři představení dnes už věhlasné revue Jiřího Suchého a Jiřího Šlitra, už bylo jasné, že se diváme historii 48. sezóny tohoto ansámblu do oken.

Světla ramp zhasla, scéna osiřela a nám zůstala hromada fotek, nějaké ty videonahrávky a příjemné vzpomínky těch, kteří představení viděli. Nestává se vždycky, že jsou jejich názory nejen příznivé, ale že se dokonce shodují. Důvodů je snad více. Když odečteme souznělý hlas o lživosti a profesionálním provedení,

pak nám zůstává jistá nostalgie, ale to by bylo málo pánům tvůrcům, a popravu, protože tehdy napsali nejen inteligentní, ale i moudrý text o životě člověka jako takového bez ohledu na epochu, ve které opravdový Jindřich žil. A to Suchému bylo 27, Šlitr byl o sedm let starší. S divadlem malých forem tenkrát žily a vyrůstaly celé generace, protože to bylo pojetí divadla nového, vzdušného, s bezprostředním dotekem diváka, půvabné svou jednoduchostí vyjadřování, přirozenými hereckými projevy a přístupné každému svou krásnou češtinou. Dodnes se panu Suchému kláním, protože jeho nejen verše (písně) číst je prostě češtinářský požitek. A tak si myslím, že namísto závěrečného souhrnu co a jak po posledním představení, dáme dnes slovo divákovi, který nejcitlivěji a nejpravdivě-

ji umí vyjádřit to, co viděl, co prožil a co cítil. Je možné si některé názory také přečíst na FB Nového divadla. Jak výsledky toho času ukazují, na album s divadelními fotkami ze hry se kilko zhruba 1900krát, provoz během aktuálního času vzrostl zhruba o 600 procent a k datu představení mělo divadlo 416 přátel, kteří trvale sledovali a odebírali příspěvky.

• Chtěla jsem se zeptat, zda máte ještě nějaké vstupenky na představení tuto neděli odpoledne. Včera jsme viděli premiéru a bylo to absolutně úžasné! Vše doporučím všem známým, děkuji! RENATA TOMICKI

• Milé Nové divadlo, gratuluji Vám všem za báječně zahanou hru. Moc jsme se pobavili. Obdivuji Vás hned z mnoha důvodů - je to náročné na čas, na paměť a herecké umění. Fantastické. A naše dámy jako královny? Jaképak "jako"? Jste královnamí prken, která znamenají svět. Vsadím se, že žádná z těch královen neuměla zpívat ani jako jedna z Vás. A tancovat. Ještě jednou, všechno nejlepší do dal-

> 8

Jiří Brady: Most mezi starou vlastí a exilem

Byly to nezapomenutelné dny. Ty, které předcházely letošnímu 28. říjnu. Festival člověčenství. Událost roku.

Něco takového by nevymyslel ani sebeproslulejší autor absurdního divadla. Do staré vlasti přicestoval z Toronto přes Portugalsko Jiří Brady s manželkou. Malý velký muž. V naději, že obdrží Řád TGM. Slav-

nost na Pražském hradě se ho nakonec netýkala. Protože jsme byli svědky nejen festivalu člověčenství, ale také byrokratické nadutosti, tupého formalismu, arogance a pošetlosti mocných. Ne nadarmo se v Bibli píše, že litera zabíjí, ale duch obživuje. V našem příběhu se duch vytratil. Dobrý duch, který panoval na Hradě za Tomáše Masaryka a pak znovu za Václava Havla. Zbylo po něm pusto, prázdno. Tak úzkostlivě lpění za litere zákona a všech možných i nemožných předpisů a úzů, až hradní mopicáni vyhlili s vaničkou i dítě. Z jejich jednání se vytratil Člověk. Obvyčejný neobyčejný muž, který už jednou čelil bezbřehému lidskému šílenství. Jako teenager poznal dáblská chapadla nacismu. Pak zasvětil svůj život tomu, aby o něm vydával svědectví z první ruky.

> 9

Zleva stojící: Jiří Hájek, Věra Kohoutová, Karel Tamchyna, Honza Šmíd, Martin Bonhard, Vlado Straka, Eduard Váňa, Jiří Jancárek, Zuzka Novotná, Bohdan Zatovkaňuk, Pepa Musil, Ivan Rázl, Ondřej Rozehnal
Zleva sedící: Jana Fabiánová, Ian MacGillivray, Lenka Nováková, Radka Tamchynová, Dagmar Kalovská, Yveta Marko, Lenka Kimla, Ivo Mejzr

FOTO JOHN CRHÁK

Kdo byli Milan R. Štefánik a Edvard Beneš? Přednáší (v angličtině) Jerry Vila, pátek 11.11. v 18.30 h, restaurace Praha Masaryktown, 450 Scarborough Golf Club Rd., Toronto, info (416)439 4354, vstup volný.

KE DNI

Tak už je toho dost. Té honičky za něčím egem a řeči, řeči, řeči - kdo se zviditelil více a kdo šikovněji. Ano, v naší domovině, protože co se tam dnes děje a dělo před několika málo dny, to by nestačil pozít ani kdysi tolik čtený a zpočátku nezávislý humoristický Dikobraz. Vlastně, nahradil ho nějaký jiný po roce 89? Ne, jen toliko si trófu humorně kouknout na svět český Reflex svými kreslenými seriály a štipulovými komentáři. Vraťme se do ulic Prahy a do toku (spíše kanálů) tamějších médií, které "umějí" udělat případ ze všeho možného a táhnout jej stránkami a rozhlásem a televizí a weby po dlouhou dobu, jako by neměli co na práci. Zatímco svět řeší obchody, smlouvy, vytahování lidí z trosek zemětřesení v Itálii či válečných vřav, obsazování hranic, vyklizování ilegálních stanovišť uprchlíků, politické popravy, zneužívaná z násilníků na nezletilých zdivočelých imigranty, ochranu ulic a metra před teroristy, důchodové zájmy občanů či využití nejnovějších poznatků vědy v životě, Češi hledají ukojení v dokazování, zda ten řečí či neřečí a kdy to řekl a kdy to řici neměl, měl, neměl...

Je fakt, že pan prezident vlastní zásluhou rozdělil v době před oslavami a o nich (28. října) rodinu Česka na dva tábory (a minitáborečky), aby se nakonec ukázalo, kdo s kým vlastně peče a kdo je jaký charakter a kdo má taktizování takřkajíc v krvi. Ministr financí Babiš si to uměl zařadit - vycestoval, takže se ho média nemohla zeptat na názor, kam půjde slavit vznik ČSR - do historického stánku s prezidentem anebo na Staromák s opoziční partou, v jejímž čele stála primátorka Prahy Krnáčová s klíčem Obce Pražské pro původně pozvaného pana Bradyho na Hrad...

Obrázek, jak vypadal samotný slavnostní den, přiblížili dva úžasní autoři Reflexu, jeho šéfredaktor Marek Stoniš (MS) a redaktor William Buchert (VB). Projděte si jejich řádky s námi po časové lince a slibují vám, že i z toho výběru se upřímně zasmějete. Navíc zahrnuje i to, co se kolem událo:

19:27 - MS - Je neuvěřitelné, jakou jsme my Češi schopni rozpoutat politickou bouří kolem oslav vzniku státu, který už 23 let neexistuje.

19:31 - VB - Československo už sice neexistuje, ale dnes je už alespoň možné svobodně rozpoutat politickou bouří. A konečně si více lidí vůbec všimlo, že je nejvýznamnější státní svátek.

19:37 - MS - To je pravda. O to více, že jsou zavřené obchody nad 200 metrů čtverečních. Lidé se mají místo nákupů usebrat a přemýšlet o naší státnosti. Nebo jít do malé vietnamské večerky.

9:39 - VB - Lidi se již neuseberou, leda páter Halík. Umělci naopak vyhlásili Týdny občanského neklidu. Začínám se bát, aby se nezačalo zavírat třeba za vřozů. Nejvíce se ale těším na medaili pro Daniela Draculu Hůlku. To už je fakt neklid.

19:40 - MS - Daniel Hůlka by si mohl vzít své oblíbené tričko Free Tibet. Jak ponižený dopis by pak museli napsat

➤ 15

SPOLEČENSKÝ KALENDÁŘ

TORONTO

► PÁ 11.11. v 19.30 - koncert a k tanci hraje skupina Extra Cenzus v The Musket restaurantu, 240 Advance Rd., Toronto, info a rezervace (905)812 5503.

► PÁ 11.11. v 18.30 - Kdo byli Milan R. Štefánik a Edvard Beneš? Přednáší (v angličtině) Jerry Vila (který prezentoval úspěšně seminář o Janu Husovi), také doplněno videem, restaurace Praha na Masaryktownu, 450 Scarborough Golf Club Rd., Toronto, info paní Iva (416)439 4354, vstup volný. Přiveďte s sebou i svoje dospívající děti a přátele.

► SO od 10.00 - pozýváme všechny vás, milí krajani a krajanky, na náš už tradiční Bazar 2016 Slovenskej Evanjelickej cirkvi a.v. Ako predošlé roky vám opäť ponúkame výrobky mäsiarskej kuchyne: klobásy, páľivé i nepáľivé, jaternice, slaninu, údenú a paprikovú. Rôzne cukrárske výrobky, koláče a zákusky a iné. Počas bazaru budete môcť ochutnať jedlá zakáľáčkovej kuchyne - presvedčiť o špičkovej kvalite našich výrobkov. Pripravili sme pre vás, vaše pobavenie aj hodnotnú tombolu. Bazárová hala je v prízemí kostola sv. Pavla, Evanjelickej a. v. Slovenskej cirkvi na 1424 Davenport Rd. - 100 metrov na západ od križovatky Davenport Rd. a Dufferin St.

Prosimé, väčší nákup si objednajete už teraz: (416)763-3063.

► NE 04.12. ve 14.00 - pořádá MMI mikulášskou nadílku pro všechny děti, rodiče připraví dárčky se jmenovkami (prosíme jména píše čitelně) a dětem je předá Mikuláš, Čert a Anděl. Děti mohou recitovat básničku nebo zazpívat písničku. Restaurace Praha na Masaryktownu, info paní Iva (416)439 4354.

► SO 10.12. v 10.30 - pořádá MMI prodej vánočního zboží a lahůdek, předměti vhodných jako vánoční dárky, přijďte si také posedět s přáteli a ochutnat domácí tradiční jídlo, restaurace Praha na Masaryktownu, 450 Scarborough Golf Club Rd., Toronto, ON, info paní Iva (416)439 4354. Všichni jste vítáni i s rodinami a přáteli.

► PÁ 16.12. v 19.00 - pořádá MMI tradiční Vánoční večeři pro členy, přátele a příznivce Masarykova institutu. Přijďte s námi strávit večer plný pohody a sváteční nálady s vánočními kolečkami a poetickým programem. Nutno předem přihlásit, počet míst je omezen. Restaurace Praha, 450 Scarborough Golf Club Rd., Toronto. Rezervace a předprodej vstupenek na sváteční večeři, pronájem stolu pro individuální předvánoční prodej v kanceláři Masarykova ústavu (ÚT, ST, ČT), info paní Iva (416)439 4354.

NOKTURNA VE MĚSTĚ

► NE 13.11. v 17.00 - Zuzana Šimurdová a Mikolaj Warszynski - oba pianisté, kostel sv. Václava

► NE 11.12. v 17.00 - Josef Musil a Lenka Nováková, předvánoční nálada, restaurant Praha, Masaryktown

► NE 22.01. 2017 v 17.00 - George Grosman a Bohemian swing, restaurace Praha na Masaryktownu

► NE 26.03. v 17.00 - Radim Zenkl - flétna, kytara a mandolína, restaurace Praha na Masaryktownu

► NE 30.04. v 17.00 - Slávka Vernerová-Pěchochová, piano, kostel sv. Václava, Toronto

► NE 28.05. v 17.00 - Emil Viklický a Jiří Lábus - jazz piano a narrator, restaurace Praha na Masaryktownu

Adresy: - kostel sv. Václava, 496 Gladstone Ave., Toronto (stanice metra Dufferin a Bloor), - restaurace Praha, 450 Scarborough Golf Club Rd., Toronto (jižně od Lawrence Ave., východně od Markham Rd.). Individuální lístek 25.00, studenti u dveří lístek 15.00, info: www.nocturnesintheity.com nebo (416)481-7294.

ČESKÁ TV NOVÁ VIZE

► SO (každá) v 10.00-10.30 a ST (každou) v 7.00 opakování - vysílá Nová Vize v dosahu Ontario na stanici OMNI 1 (v Toronto kanál 47/kabel 4 a 169), producentka Markéta Slepčiková, tel: (647)892-6912, Nova Vize, 7 Auburn Av., Toronto, ON, novavize.ca@gmail.com, www.novavize.com - některé TV programy.

SLOVENSKÁ TV SLOVENSKÝ SVET

► SO (každá) v 10.30-11.00 a ST (každou) v 7.30 opakování. Producentka Katarina Homolová. Tel: (647)233-3105, email: slovenskysvet@gmail.com, www.tvseidna.com

SOKOL TORONTO

► NE 20.11. ve 12.00 (do 15.00) - vánoční bazar - cukroví, dárkové předměty, DVD české filmy, tombola, mikulášská nadílka pro děti. Kostel sv. Václava, 496 Gladstone Ave, Toronto, info: mariecrhak@yahoo.ca, (416)242-5914
► SO 26.11. v 19.00 - Mikulášská zábava - hraje DD Band Dušana Drobného od 20.00 h, Mikuláš rozdává vámi přinesené dárky, kostel sv. Václava, 496 Gladstone Ave, vstupné 25.00, mládež 15.00, info: hana.jurasek@yahoo.ca, (905)838-5269.

ČESKÁ ŠKOLA TORONTO

► SO (každá) 10.00 - 12.00 - Česká doplňovací škola MMI pro děti 5-12 let, učebna na 918 Bathurst St., Toronto. Najdete na www.918bathurst.com. Přiveďte svoje děti s jakoukoliv úrovní znalosti češtiny. Všechny jsou srdečně vítány. Více informací: paní Iva (416)439-4354.

ČESKÁ A SLOVENSKÁ ŠKOLA KITCHENER

► SO (každá) 9.00 - 11.30 - pro děti ve věku 4-14 let, St. Francis School, wing

kou školu Mirku Pirovou: mirka.pirova@wcdsb.ca, v případě výuky slovenštiny Vandu Gabajovou vanda.gabajova@wcdsb.ca. Info také na: www.kwczechsandslovsaks.com.

ČESKÁ ŠKOLA OAKVILLE

► SO (každá) 9.30 - 12.00 - Česká doplňovací škola pro děti ve věku 4-12 let, kterou provozuje Holy Family Catholic School, 1420 Grosvenor Street, Oakville, ON L6H 3L2, HCDSB-International Languages. Info: učitelka Renata Freibergová, tel. (416)887-9863, email: renata_freiberg@yahoo.com.

SLOVENSKÁ ŠKOLA MISSISSAUGA

► SO 9.00-11.30 (každá) - Blessed Teresa of Calcutta Elementary School, 1120 Runningbrook Dr., Mississauga, vyučuje Daniela Kramáriková, (647)834-8020, daniela@gmail.com.

CALGARY

► SO v 9.30 - 11.30 (každá kromě dlouhých víkendů) - Česká škola o třech třídách Kulihrašek (škola pro děti do 5 let českých a slovenských rodičů), škola pro děti (od 5 let) a dospělé. Vyučování pokračuje v The Village, 4039 Brentwood Rd. NW, Calgary. Informace podá Yvea Zaela yvea.zaela@hotmail.ca nebo (403)228-0126, také na Facebooku „Česka škola Calgary“

► SO v 9.30 - 11.30 (každá kromě dlouhých víkendů) - Česká knihovna se zhruba 500 novými tituly je otevřená v průběhu vyučování České školy. Informace Štěpánka Drliková, email: stepanka.dr@gmail.com. Seznam knih FB „Česka škola v Calgary“

► SO v 10.30 - 12.30 (každá kromě dlouhých víkendů) - Slovenská škola s třídami pro děti a dospělé a knihovnou. Vyučování pokračuje v The Village, 4039 Brentwood Rd NW, Calgary. Informace Eva Hadzima hadzinka@yahoo.com nebo na www.skschool.ca a FB skschool.ca

► ST v 16.00 - 17.15 (každá) - Kašpárek (výtvarně-divadelní kroužek pro děti od 6 let) se koná v The Village, 4039 Brentwood Rd NW, Calgary. "No drop-ins". Info Yvea Zaela yvea.zaela@hotmail.ca nebo (403)228-0126.

EDMONTON

► Pravidelné přednášky pořádané SVU byly zahájeny již 4.10. v 19.00 v Idylwyde Community league. Prvním téma neslo název "Czech/Slovak/Czechoslovak immigration to Canada/Alberta".

► Web ČSSK - na web bylo vloženo další pokračování oblíbené krajské hry Riskuj, krajane! - najdete ji na http://www.cssk.ca/riskuj_krajane. Hra na online je určena pro každého - prověte si znalosti o své vlasti! Tato společenská hra je sestavena na základě populární televizní hry znalostí JEOPARDY. Přijďte dramatické napětí!

KITCHENER-WATERLOO-GUELPH

Česká a slovenská škola

► SO 9.00-11.30 (každou) - St. Francis Campus, 154 Gatewood Rd., Kitchener, wing A. Výuka je zdarma pro děti ve věku 4 - 13 let (JK a G8). Info výše v sekci Česká škola.

► SO 03.12 ve 13.00 (do 15.00) - pořádá Kitchener-Waterloo Czechs and Slovaks mikulášskou party pro všechny děti v našich komunitách. Otevřeno je o půl hodiny dříve, setkáme se v St. Louis Adult Learning & Continuing Education Centre - Cafeteria, O Young St., Kitchener. This event is graciously sponsored by Glogowski Euro Food.

Program: St. Nicolas, Angel and Devil will make an appearance with a gift for every registered child. Christmas carols will be sung by children from the Czech and Slovak Language Schools. Children will also have a chance to present a short poem, song, or play an instrument individually, if they wish. Please register your children by November 28, 2016 to ensure they receive a gift, at the following link: https://www.eventbrite.com/e/28810508005?aff=9479707865 https://www.eventbrite.com/e/mikulassst-nicholas-party-2016-registrati-on-28810508005

FILMOVÉ PONDĚLKÝ

► 07. 11. - Domáci péče, komediální psychologické drama ze současnosti, vysoce hodnocené i na různých festivalech, v hl. rolích B. Polívka a Alena Mihulová, režie Slávek Horák, 2015

► 05.12. - Přijde letos Ježíšek?, česko-slovensko-mexická romantická komedie s Josefem Abrahámem, Libuší Šafránkovou, Václavem Postráneckým a dalšími, režie Lenka Kny, 2013.

► Právě vyšlo 116. číslo (ročník XXXIII., rok 2016) zpravodaje Dobrý den!, který do světa vypravili zodpovědná redaktorka Eva Kratochvílová a výtvarníci Lida Bačusová a Josef Kratochvíl. Je věnováno Bedřichu Smetanovi, aktivitám oboušky ČSSK a dalším zájmavostem komunity.

► ÚT od 19 - 20.00 (každé) - od 20. 9. cvičí sokolové sokolské pobočky v KWG - Elizabeth Ziegler School, 90 Moore Ave. S, Waterloo. Info Jana Kargerová (519)664-3450 a Marcela Lukavská (519)265-4141.

MONTREAL

► SO 05.11. od 11.00 (do 15.00) - 61. předvánoční bazar, hala kostela sv. Ignáce, 4455 West Broadway. Přátelské prostředí, tradiční jídlo, obložené chlebíčky, párky a polévky. Ke koupi výběr moučníků a domácí vánoční pečivo. Uvítáme vaši pomoc, ať už s přípravou, prodejem nebo s uklídem haly po bazaru. Info paní Ema (514)735-5795 nebo paní Miša (514)737-8325.

► NE 6. 11. v 17.00 - Koncert klasických árií (M. a J. Krejcarovi a A. Syvrsa),

SPOLEČENSKÝ KALENDÁŘ

98 Aurora, Pointe Claire

► SO 12. 11. od 18.00 - Canadian Slovak Professional and Business Association vás zve na svůj Výroční ples v Riviera Reception Hall, 7600 Henri Bourassa Est, Montreal, H1E 2P2. Podrobnější informace na www.cspba.com. Rezervace vstupenek (514)222-6544 nebo csbainfo@gmail.com. Informace též na jharding@osler.com nebo arendas@osler.com.

► NE 13. 11. v 11.00 - bohoslužby, kaple Loyola High School, 7272 Sherbrooke W.

► ST 16. 11. ve 12.30 - schůzka klubu seniorů, Čs. dům, 6540 McLynn

► SO 26. 11. ve 20.00 - tradiční Mikulášská zábava, hala kostela sv. Cyrila a Metoděje (na rohu 2nd Avenue a Jean Talon). K tanci hraje oblíbená skupina Edelweiss.

► ST 30. 11. ve 12.30 - Schůzka klubu seniorů, Čs. dům, 6540 McLynn

► SO 03. 12. - vánoční oběd seniorů

► NE 10. 12. v 15.00 - Mikulášská nadílka pro děti, Webster Hall kostela Westmount United Church (stejně místo jako vloni) 4695 de Maisonneuve W. Westmount. Prosím, dejte vědět do 30. listopadu Aleně Martině, s kolika dětmi plánujete přijít, telefonicky na (514)484-6177 nebo emailem na amartinu@yahoo.com. Těšíme se na všechny děti! (AM)

► ST od 20.00 (každá) - Sokolský volejbal se hraje od října do prosince v tělocvičně školy Coronation na rohu Van Horne a Victoria (metro Plamondon). Přesné datum oznámíme těm, kteří chodili vloni, emailem. Rádi mezi námi přivítáme nové zájemce. Pro informace volejte manžele Hřibovy na tel. (514)683-2092.

► Ačkoli je Montrealský věstník zasílán zdarma, finanční příspěvky jsou vítány. Chcete-li Věstník podpořit, pošlete příspěvek na adresu: Ěma Košacká, 6542 McLynn, Montreal, QC, H3X 2R6. Šek vystavte na "Czech and Slovak Věstník". Dotazy a informace můžete psát i na emailovou adresu Montrealského věstníku: montrealvestnik@gmail.com nebo na amartinu@yahoo.com.

VÝSTAVA FOTOGRAFIÍ

Velvyslanectví ČR v Ottawě pořádá výstavu současných českých fotografií nazvanou "On an Egg" v prostorách velvyslanectví na 251 Cooper St. v Ottawě. Pět umělců bylo vybráno panem Pavlem Vančátem: Tereza Kabůrková, Michal Kalhous, Markéta Othová, Petr Strouhal a Jiří Thýn. Výstava potrvá do 9. února 2017, PO-ČT: 10-17 h., PÁ: 10-14 h.

NÁRODNÍ GALERIE V OTTAWĚ

pořádá výstavu z děl českého fotografa Josefa Sudka (1896 – 1976) pod názvem "Intimate World of Josef Sudka". Cílem výstavy je představit ottawské veřejnosti dílo českého umělce zahrnující fotografie zahrad, parků a ulic jeho milované Prahy. Tato výstava, kterou pořádá Canadian Photography Institute, je dosud nejrozsáhlejší prezentací díla Josefa Sudka v Kanadě. Potrvá do 26. února 2017. (Podle zprávy Velvyslanectví ČR v Ottawě)

VANCOUVER

► NE 06. 11. - Pre-christmas bazar - Slovenian Hall, Burnaby

► NE 04. 12. - Mikulášská nadílka pro děti, Slovenian Hall, Burnaby

► ČT-SO 17.-19. 11. ve 20.00 - uvádí Divadlo Za rohem Smoljak-Cimman-Svěrák představení Švestka (jevištní sklerotikón), Inlet Theatre, Port Moody

MASARYKŮV ÚSTAV PROSINEC 2016

NEDĚLE 4.12. ve 14.00

Mikulášská nadílka pro všechny děti, dárky rozdají dětem Mikuláš, Čert a Anděl. Děti mohou přednést říkanku nebo písničku.

SOBOTA 10.12. v 10.30

Vánoční trhy s nabídkou vánočního pečiva, domácích klobás, špeku, uzeného masa, knížek, DVD s českými filmy, rukodělných produktů, které mohou být překvapením pod vánoční stromeček blízkým.

PÁTEK 16.12. v 19.00

Vánoční večere MMI pro členy, jejich rodiny a přátele ústavu se svátečním programem a zpěvem vánočních koled. Rezervace předem nutné.

MASARYKŮV ÚSTAV RESTAURACE PRAHA

450 Scarborough Golf Club Rd., Toronto

Info, rezervace paní Iva tel. (416)439 4354

Přijďte, těšíme se na Vás!

Český kalendář 2017 Evy Strážovské,

redaktorky Českého dialogu (můžete najít na stránce www.cesky-dialog.net), právě vyšel. Tradiční ročenka plná zajímavého čtení: česká historie, významné osobnosti, výročí v roce 2017, poezie, písničky, křížovky, úryvky ze zajímavých knížek. Vhodný dárek pod stromeček i jako pomůcka při výuce českého jazyka. Vychází již od roku 1996 a toto číslo je pravděpodobně poslední. Cena 150 Kč (plus 21 Kč poštovné), v Evropě 10 eur, v zámoří 15 USD i s poštovným. Platit je možno na účet 110 103 4001/5500, elektronicky i složenkou nebo prostřednictvím známých či příbuzných v ČR. Objednat si ho můžete na emailu strizovska@seznam.cz nebo na telefonu 420 739 091 057.

VÁNOČNÍ SOKOLSKÉ PODNIKY - CHRISTMAS IN SOKOL TORONTO

St. Wenceslaus Church, 496 Gladstone Avenue

20. 11. VÁNOČNÍ SOKOLSKÉ TRHY 12.00 – 15.00 h

Obědy, občerstvení, vánoční cukroví, dárkové předměty, knihy, DVD českých filmů, tombola, Mikulášská nadílka pro děti. Zájemci o prodej vlastního zboží volejte: M. Chráková (416) 242-5914, mariechrak@yahoo.ca Váři bratr a sestra Královi

20. 11. CHRISTMAS SOKOL BAZAAR 12.00 – 3.00 p.m.

Traditional Czech and Slovak food, Christmas cookies, craft, books, art, Czech films DVD's. St. Nicholas will bring gifts for the children, a raffle will be held. You may purchase a table to sell your own goods. M. Chráková: (416)242-5914, mariechrak@yahoo.ca

26. 11. MIKULÁŠSKÁ ZÁBAVA 19.00 – 01.00 h

Možnost zakoupení večere od 19.00 hodin, hudba k tanci začne hrát ve 20.00 h. Občerstvení, přinesete si dárky pro své milé, Mikuláš je roždá. Hraje skupina Dušana Drobného. Vstupné \$ 25.00, mládež \$ 15.00 Reserv.: H. Jurásek: (905)838-5269, hana.jurasek@yahoo.ca

26. 11. ST. NICOLAS DANCE 7.00 p.m. – 1.00 a.m.

Dinner will be available for purchase at 7.00 p.m. Dancing will start at 8.00 p.m. Bring presents for your loved ones and St. Nicholas will distribute them. Music by Dusan Drobný-DD Band. Admission \$ 25.00, youth \$ 15.00. Reserv.: H. Jurásek: (905)838-5269, hana.jurasek@yahoo.ca

ČESKÁ KNIHOVNA MASARYKOVA INSTITUTU

ST 16.00-21.00 h.

Info knihovna paní Dana (416)439-0792

Info kancelář MMI paní Iva (416)439-4354

Adresa: 450B Scarborough Golf Club Rd., Toronto, ON

We acknowledge the financial support of the Government of Canada through the Canada Periodical Fund (CPF) of the Department of the Canadian Heritage.

Číslo 15 vyšlo 3.11., č. 16 vyjde 24.11., uzávěrka je 17.11.

2016. Rychlý kontakt a předplatné: (647)770-1713,

email: vera.toronto@gmail.com

Předplatné se automaticky prodlužuje, není-li písemně zrušeno.

ARCHIV NOVÉHO DOMOVA:

<http://blog.novydomov.ca/archiv-noveho-domova/>

ADRESY

VELVYSLANECTVÍ ČR v KANADĚ

Velvyslanec PAVEL HRNČÍŘ
251 Cooper St., Ottawa
ON K2P 0G2 ■
Tel: (613) 562 3875
Fax: (613) 562 3878
E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz
www.mzv.cz/ottawa

VELVYSLANECTVÍ SR v KANADĚ

Velvyslanec ANDRÉJ DROBA
50 Rideau Terrace, Ottawa
ON K1M 2A1 ■
(Po-St 8-16.15 h., Pia 8 -15.00 h.)
Tel: +1(613)749 4442 kl.101
Email: andrea.dankaninova@mzv.sk

GEN. KONZULÁT ČR v TORONTU

Vedoucí konzulátu RENÉ DLÁBAL
2 Bloor St. W. suite 1500, Toronto
ON M4W 3E2 ■
(Po Út Čt Pá 9-12.00)
Tel: +1(416) 972 1476
Fax: +1(416) 972 6991
Email: toronto@embassy.mzv.cz
www.mzv.cz/toronto
Nouzové linky: +1 (647) 282 8119
+1 (647) 406 9221

HONOR. GK ČR CALGARY

Hon. konzul JERRY JELINEK
Suite 303-6707 Elbow Drive SW,
T2V0E5 Calgary
(ST 14.00 - 18.00)
Tel: +1403/269 4924, 269 6090
Fax: +1403/259 4533
Email: calgary@honorary.mzv.cz
jelinek@terramanagement.com
Konzulární působnost obvod: prov. AB
Časový posun: -8 hod

HONORÁRNÍ GK ČR MONTREAL

Hon. konzul HYNEK ŽIKOVSKÝ
2020 2020 Bld. Robert-Bourassa,
Suite 1920, H3A 2A5 Montréal, Québec
(PÁ 10.00 - 12.30 - předem dohodnout)
Tel: 1(514)316 4383
Email: montreal@honorary.mzv.cz
Konzulární působnost: prov. Québec
Časový posun: -6 hod

VELVYSL. KANADY V PRAZE

Ve strunách 95/2, 160 00 Praha 6
Tel: (+420)272 101 800
Fax: (+420)272 101 890
Email: canada@canada.cz
www.canada.cz

ČSSK v KANADĚ

PO Box 564, 3044 Bloor St. W.
Toronto ON M8X 2Y8
Tel: (416) 925 2241 Fax: (416) 925 1940
Porady a ověřování dokladů:
Email: ustredi@cssk.ca nebo toronto@cssk.ca
www.cssk.ca
Torontská pobočka (416)762 6846

ŘÍMSKO-KATOLICKÝ KOSTEL

SV. VÁCLAVA
P. ThLic. TOMÁŠ KÁŇA Th.D.
Email: t.kana@seznam.cz
Rev. LIBOR SVORČÍK
496 Gladstone Av., Toronto ON
M6H 3H9
Tel: (416)532 5272 Fax: (416)516 5311
www.katolik.ca

SLOV. EV. KOSTOL SV. PAVLA

Rev. LADISLAV KOZÁK
1424 Davenport Rd., Toronto
ON
M6H 2H8 Tel: (416) 658 9793

ŘÍM. KAT. KOSTOL SV. CYRILA

A METODA, farář JOZEF VÁNO
5255 Thornwood Dr., Mississauga,
ON L4Z 3J3.
Tel: (905) 712 1200
Fax: (905) 712 0974

DEPT. OF SLAVIC LANGUAGES

UNIVERSITY OF TORONTO
Alumni Hall, 121 St. Joseph St.,
Room 405, Toronto, ON M5S 1J4
Associate prof. Veronika Ambros
Tel: (416) 926 1300 ext. 3200
veronika.ambros@utoronto.ca

Komunistický režim v Číně si vytvořil nepřítele států. Dalajlámu. Nasadil mu psí hlavu, přimaloval rohy, kopyta a oháňku. Tento obraz vnučuje vnějšímu světu. Kdo jej nepřijme, stihne ho hněv rudého čínského draka. Dalajláma se cestou na pražskou konferenci iniciativy FORUM 2000 zastavil na Slovensku. V Bratislavě se s ním setkal prezident Andrej Kiska. Posuzováno pohledem člověka žijícího v civilizovaném světě, jednalo se o naprosto normální, ba chválný počin. Nejvyšší představitel svobodné a suverénní země vedl dialog s respektovanou náboženskou autoritou, byť z jiné než „euroatlantické“ duchovní oblasti. Navíc jde o nositele Nobelovy ceny míru. Pro čínské komunisty bylo ovšem setkání něčím jako politickým zločinem. Podle nich schůzka Kisky s dalajládou „rozbila politický základ čínsko-slovenských vztahů“. Peking žádá, „aby slovenská strana jasně uznala protičínskou, separatistickou povahu dalajlamovy klíčky“. Co nám to jen připomíná? Ano – slovník Rudého práva. Komunisté jako komunisté.

Po přeletu dalajlámy do Prahy se v plné nahotě vyjevil rozdíl mezi zásadovým postojem slovenského prezidenta a skandální servilitou nejvyšších představitelů České republiky. Ne všichni se však zachovali zbaběle. Tibetského duchovního vůdce přijal ministr kultury Daniel Herman. Pak se stalo něco, co je skvrnou na štítu české politopadové demokracie. Čtyři nejvyšší představitelé státu, prezident, premiér a šéfové obou parlamentních komor, považovali za nutné adresovat Číně cosi jako „prohlášení loajality“. Přispěchali s ujištěním, že „osobní aktivity některých českých politiků nejsou výrazem změny oficiální politiky České republiky“, kterou je respekt k „územní celistvosti Čínské lidové republiky, jejíž je Tibet součástí“.

NEJDE O DALAJLÁMU, ALE O NÁS

Lubomír Stejskal

Po přeletu dalajlámy do Prahy se v plné nahotě vyjevil rozdíl mezi zásadovým postojem slovenského prezidenta a skandální servilitou nejvyšších představitelů České republiky. Ne všichni se však zachovali zbaběle. Tibetského duchovního vůdce přijal ministr kultury Daniel Herman. Pak se stalo něco, co je skvrnou na štítu české politopadové demokracie. Čtyři nejvyšší představitelé státu, prezident, premiér a šéfové obou parlamentních komor, považovali za nutné adresovat Číně cosi jako „prohlášení loajality“. Přispěchali s ujištěním, že „osobní aktivity některých českých politiků nejsou výrazem změny oficiální politiky České republiky“, kterou je respekt k „územní celistvosti Čínské lidové republiky, jejíž je Tibet součástí“.

Jak v reakci uvedl rektor Masarykovy Univerzity v Brně Mikuláš Bek: „To, jak se zachovali někteří čelní čeští politici, mi připomíná způsob, kterým komunikovala protektorátní vláda s Berlínem nebo normalizační vláda s Moskvou.“ Prezident Zeman později označil setkání Hermana s dalajládou za „exces“ českého ministra. Bylo „excesem“ také setkání slovenského prezidenta s dalajládou?

Přitom čínská hysterie je založena na lži. Dalajláma v Praze znovu zopakoval, že mu nejde o odtržení: „My Tibetáné neusilujeme o samostatnost, o nezávislost Tibetu. Chceme však, aby ve svazku s Čínou byla dodržována lidská práva Tibetánů, aby byla zachována buddhistická tradice Tibetu.“ Taková je pravda o politických ambicích dalajlámy. A česká vysoká politika? Slovně se k lidským právům hlásí - ne- lze jinak. A v praxi? Oficiální reakce Prahy na dění kolem dalajlámy návštěvy hovoří za vše.

Kdyby se vedení českého státu chtělo zachovat skutečně sebevědomě, vyjádřilo by čínské straně ostrý protest proti tomu, jak zachází s dalajládou a požadovalo by, aby s ním zahájila otevřený dialog o jeho požadavcích: aby ve svazku s Čínou byla dodržována lidská práva Tibetánů a aby byla zachována buddhistická tradice Tibetu. Kdyby to Praha udělala (což můžeme ovšem vyloučit), akceptoval by komunistický režim v Pekingu takový protest? Vyhověl by českému požadavku? Zajisté nikoli. Tak proč my se tak ochotně podřizujeme čínské propagandě ve vztahu k dalajládovi?

Kauza má také svůj šokující přesah přes oceán. Ministr kultury (ale nejen on) Daniel Herman navrhl na státní vyznamenání svého strýce Jiřího (George) Bradyho z Toronta. Bezmála devadesátiletého muže, rodáka z Vysočiny, nositele prestižního řádu Order of Ontario, který přežil osvětský holocaust, jistě není nutné československému exilu v Kanadě představovat. 23. října přiletěl pan Jiří s manželkou do Prahy, kde znovu zopakoval, že 12. října obdržel z Pražského hradu informaci o udělení Řádu TGM.

Mezitím vyšla najevo skandální skutečnost: prezident ministru Hermanovi před jeho schůzkou s dalajládou pohrozil, že když se setkání uskuteční, Jiří Brady vyznamenán nebude. Herman se pak s tibetským duchovním 18. října skutečně sešel a dva dny poté obdržel z Hradu zprávu, že Brady vyznamenán nebude.

Co dodat? Bylo-li Hermanovo setkání s dalajládou excesem, jak hodnotit prezidentovo chování vůči Jiřímu Bradymu? Na to si každý čtenář jistě odpoví sám. ■

Z DOMOVINY □ Z DOMOVINY □ Z DOMOVINY □

■ ČS nemovitostní fond koupil od společnosti PPF Real Estate Holding budovu City Tower v Praze na Pankráci. Hodnota transakce je 4,4 miliardy korun. City Tower je se 108 metry nejvyšší budovou v Praze a druhou nejvyšší v České republice.

„Akvizice budovy je milníkem ve vývoji ČS nemovitostního fondu a jednou z nejvýznamnějších transakcí na trhu komerčních nemovitostí ve střední Evropě v letošním roce,“ uvedl Filip Kubricht, předseda představenstva investiční společnosti Reico, která fond obhospodařuje.

dl Filip Kubricht, předseda představenstva investiční společnosti Reico, která fond obhospodařuje.

= ČS nemovitostní fond touto koupí zvýšil počet nemovitostí ve svém portfoliu na deset. Celková tržní hodnota těchto budov po akvizici City Tower přesáhla 11,5 miliardy korun. Po koupi Rohan Business Center v Praze 8 a prodeji logistického areálu Barbican v Praze 6 jde o třetí obchod, který fond v letošním roce uskutečnil. Fond nyní vlastní šest nemovitostí v Praze, dvě v Bratislavě a po jedné v Brně a Českých Budějovicích. City Tower má nejvyšší tržní hodnotu i největší pronajimatelnou plochu.

= City Tower má 27 nadzemních patér především s kancelářskými prostory a tři podzemní patra se 781 parkovacími místy. Celková pronajimatelná plocha je zhruba 48 900 metrů čtverečních. Veškerá pronajimatelná plocha budovy je plně obsazena. Největším nájemcem budovy je Raiffeisenbank, která zaujímá zhruba 40 procent celkové pronajimatelné plochy. Správu a provoz budovy zajišťuje poradenská společnost CBRE.

= Budova byla postavena v roce 2008 podle architektonického návrhu Richarda Meiera z architektonického studia Richard Meier & Partners Architects. Součástí stavby byla kompletní rekonstrukce původní nedokončené budovy z přelomu 80. a 90. let minulého století. Se svými 108 metry (116,5 metru včetně antény) jde o nejvyšší budovu v Praze a druhou nejvyšší v České republice za brněnskou AZ Tower.

= ČS nemovitostní fond je nejstarším podílovým nemovitostním fondem na českém trhu. Ke konci srpna do něj investovalo 45 tisíc podílníků. PPF Real Estate Holding spravuje aktiva za 54 miliard korun a působí na evropském i ruském realitním trhu. 30.10. euro.cz

■ Policie za prvních devět měsíců letošního roku odhalila v Česku 4146 nelegálně pobývajících cizinců, což bylo o 3055 méně než ve stejném období roku 2015. Nejčastěji byli v tuzemsku nelegálně občané Ukrajiny, a to v 1155 případech. Proti loňsku naopak výrazně klesl počet zajiště-

ných občanů Sýrie, Afghánistánu či Iráku, o kterých se dlouhodobě hovoří v souvislosti s migrační krizí. Podle vedoucího oddělení analýz rizik cizinecké policie Vladimíra Takáče se situace proti loňsku zlepšila zejména kvůli novým opatřením zavedeným na balkánské trase. 15.10.

■ Vláda ve čtvrtek 20. října podepisuje podle informací ČTK investiční smlouvu se společností General Electric (GE). Americká firma zamýšlí v Česku postavit závod pro vývoj, testování a výrobu turboturboletových motorů. Hodnota investice má podle dřívějších informací dosáhnout více než 9,5 miliardy korun (350 milionů eur). Česko by se díky investici dostalo mezi pět států, ve kterých jsou vyvíjeny a vyráběny letecké motory. V novém závodě by mělo být vytvořeno nejméně 500 nových pracovních míst. 15.10. rozhlas.cz

■ Zahraniční studijní pobyt má za sebou 8,2 procenta studentů vysokých škol. Další více než čtvrtina se na něj nechystá. Přibližně dvě třetiny studentů vystavování za studiem naopak neplánují. Zjistil to letos na jaře rozsáhlý průzkum Eurostudent VI., v němž odpovídalo 16 653 studentů baka-lářského a magisterského studia ze 46 veřejných, soukromých i státních vysokých škol. Hlavními překážkami pro účast na zahraničním pobytu jsou obavy z odloučení od rodiny, partnera a přátel a dodatečné finanční náklady. Nejčastěji do zahraničí vyjíždějí studenti uměleckých oborů, lidé studující humanitní obory a společenské vědy a budoucí právníci. Naopak nejmenší se do mezinárodních programů zapojují budoucí učitelé. 16.10.

■ Římská vojska operovala v českých zemích dokonce až u Jevíčka na Svitavsku. Potvrdil to záchranný výzkum archeologů Regionálního muzea v Litomyšli, který na okraji Jevíčka odhalil pozůstatky římského pochodového tábora. Dokládají to nálezy velmi kvalitní římské keramiky, řekla ČTK archeoložka muzea Jana Němcová. Podle ní se jedná o převratný objev, dosud by objeveny římské pochodové tábory nejseverněji na českém území u Olomouce nebo Hulína. 17.10. rozhlas.cz

■ Lidí bez práce v září opět ubylo. Nezaměstnanost klesla na 5,2 procenta. Celkem bylo bez práce téměř 380 tisíc lidí, nejméně od prosince 2008. Větší nabídka volných pracovních míst nabízel i zaměstnavatelé. Celkem 141 tisíc. Vyplývá to z údajů, které zveřejnil Úřad práce. Za oživením pracovního trhu stojí podle analýtiků například konec dovolených, kdy firmy opět naplno rozjely výrobu. Pokračují ale i sezonní práce a zároveň ještě dozívá turistická sezóna. Loni v září byla míra nezaměstnanosti šest procent a bez práce bylo o téměř 64 000 lidí víc. 18.10. rozhlas.cz

■ Městský soud v Praze zrušil zákaz pochodu odpůrců prezidenta Miloše Zemana plánovaný na 17. listopad. Pochod zakázal pražský magistrát kvůli křížení trasy s akcemi příznivců Zemana, podle města je cílem

pochodu vyvolat střety. Organizátoři akce to ale popírají.

Průvod „Nezapomínáme“ by se podle magistrátu dostal na Klárově do kolize se shromážděním „Demokracie nevítezi“ a na náměstí Jana Palacha s akcí Hrozba islamizace ČR pořádanou Domovem a Blokem proti islamizaci, takže pochod 20. října zakázal. Podle organizátora akce, aktivisty Jan Cempere ale průvod vede jen okolo nich. Obrátil se proto na soud, který rozhodnutí magistrátu 27. října zrušil. Magistrát ještě může proti verdiktu soudu podat kasační stížnost. Skutečným účelem pochodu je podle magistrátu „s největší pravděpodobností konání konfrontačního turné po třech statických shromážděních jeho názorových odpůrců, ve věcech migrace ideově blízkých názorům prezidenta republiky“.

Cemper ale tvrdí, že o zmíněných akcích nevěděl. „Naše shromáždění plánujeme od května, kdy jsme o akcích příznivců prezidenta vůbec nevěděli,“ sdělil. Potvrdil ale, že tématem průvodu je, kromě připomenutí perzekuce studentů v roce 1939 a revolučních událostí roku 1989, právě kritika politiky prezidenta Zemana. 31.10. iDnes.cz

■ Uplnulý prodloužený víkend nepřinesl velkým obchodníkům takové tržby, jak by měli bez zákazu prodeje během státního svátku v pátek 28. října. To je zatím jediná jistota, která vyplývá z ankety online deníku Aktuálně.cz. Na hodnocení, jak první den státní regulace dopadne na celoroční tržby, je ale zatím příliš brzy. Nárůst tržeb ale během svátku znamenaly menší prodejní síť Žabka, kterou formou franšíz provozuje také společnost Tesco Stores. Jejich prodejní plocha totiž nepřesahuje 200 metrů čtverečních a zákaz se tak na ně nevztahuje.

Spokojení automaticky nejsou ani menší čeští obchodníci. Stovky tradičních prodejen přesahují svou rozlohou zákonem stanovených 200 metrů, což v mnoha případech vede k tomu, že jediné obchody, které mohou mít otevřeno, jsou vietnamské večerky, dnes významná konkurence tradičních obchodníků,“ vysvětluje tajemník Asociace českého tradičního obchodu Jan Hrdina. „Odmítáme omezení prodejní doby formou zákona. Jediná přípustná regulace je poplatková zákaznická,“ dodává. První svátek „bez nakupování“ si tak pochvalují hlavně odboráři zastupující zaměstnance větších obchodů. „Opačný dojem mají provozovatelé velkých obchodů. „Obchodníci přijdou zhruba o čtyři miliardy ročně na trzích a zřejmě propustí několik tisíc lidí,“ varovala v minulém týdnu šéfka Svazu obchodu Marta Nováková.

Vedle 28. října se zákaz týká také 25. a 26. prosince, 1. ledna, Velikonočního pondělí, 8. května a 28. září. Na Štědrý den musí obchody zavřít po poledni. Na nejbližší státní svátek – 17. listopadu – se tedy nevztahuje. Ovšem na další zavírání nejvíce ještě dojde. 31.10. aktualne.cz ■

FOTO WIKIPEDIA

ĽUDOVÍT KANÍK: Nebyť Štefánika a Československa, nie je ani Slovensko

Už 98 rokov uplynulo od vzniku štátu, ktorý otvoril a utvoril cestu k dnešnej samostatnej štátnosti Slovenska, člena Európskej únie a NATO. Ten štát sa volal Československo.

Bez jeho vzniku by nebolo dnešnej Slovenskej republiky, žili by sme pravdepodobne v úplne inom štátnom útvere a slovenčina by možno ani nebola úradným jazykom. Tomu, že to tak nie je, vďačíme najmä jednému významnému slovenskému politikovi.

"Bol to kozmopolita, ktorý bol pevne zviazaný so svojou krajinou a ktorý vždy bol hrým Slovákom. Záujem

koslovensko. Podľa historikov práve Štefánikov osobný vstup do vedenia česko-slovenského odboja a Československej národnej rady bol ten rozhodujúci moment, ktorý dal dovtedy nevýraznému snaženiu o vznik samostatného Česko-slovenského štátu politický rozmer a otvoril cestu k predstaviteľom víťazných mocností, a tým sa vznik Československa stal reálnym plánom a projektom.

V tomto kontexte spomeniem aspoň tri historické udalosti:

1. Koncom roka 1915 sa uskutočnilo prvé stretnutie zástupcov Československa s francúzskym premiérom Briandom, pretože M. R. Štefánik požiadal cez svojich priateľov vo francúzskom parlamente o oficiálne prijatie T. G. Masaryka;

2. Vo februári 1916 došlo k ustanoveniu Československej národnej rady v Paríži (ČSNR) ako najvyššieho a riadiaceho orgánu česko-slovenského odboja. Predsedom ČSNR bol T. G. Masaryk, podpredsedami sa stali M. R. Štefánik a J. Dürichom a tajomníkom bol E. Beneš. Práve Štefánikovi sa kladú najväčšie zásluhy na tom, že presadil návrh na vznik ČSNR. Celú situáciu výstižne opísal český publicista a politik Lev Borský, ktorý kriticky poznamenal, že „vyhlásenie českého komitétu zahraničného zo 14. novembra 1915 nezbudilo v štátoch Dohody očakávaný záujem. Až vtedy, keď koncom roku 1915 vstúpil do vedenia Česko-slovenského odboja M. R. Štefánik so svojimi vysokými cieľmi a vysokými stykmi, dostala akcia charakter cieľavedomého politického vedenia. Až po jeho príchode sa členovia ČSNR v Paríži postupne dostávali do styku s vplyvnými dohodovými politikmi, ktorí mali vplyv politický i vojenský. Politická aktivita sa vplyvom i schopnosťami Štefánikovými dostávala ku kruhom vládnucim a pomaly sa od nich učila robiť zahraničnú politiku."

3. V apríli 1918 sa uskutočnil Kongres utlačaných národov v Ríme. Pre česko-slovenskú delegáciu mali veľký význam predovšetkým slová talianskeho premiéra Orlanda, ktorý prízvučkoval „ochotu Talianska k spolupráci so všetkými potlačenými národmi". Taliansky premiér s chválou spomenul československé légie v rámci talianskej armády a rokovania so Štefánikom ako znak mravnej sily a významu tejto politiky. Kongres utlačaných národov historici často vnímajú ako prvý symptóm istého obratu v postoji dohodových mocností k Rakúsko-Uhorsku a ochotu podporiť vznik Československa.

Z týchto historických faktov je absolútne zrejmé, že Štefánikov vplyv na formovanie ČSR bol jeden z najvýznamnejších. Napriek rôznym teóriám a názorom na vzťah Beneša a Štefánika, sám Beneš spomínal na Štefánika ako na výnimočného člena ČSNR, ktorý „reprezentoval živý slovenský, pracovitý, vytrvalý, do úmoru. Nemal zmysel pre prácu pomalú, neveľel vysiadať v kancelárii, pripravovať podklady, zriedkakedy niečo napísal, pôsobil skôr živým slovom. Prešiel všetky spojenecké krajiny ako meteor a na svojich cestách získal mnoho priateľov". Vznik Československa bol teda vrcholným politickým dielom Milana Rastislava Štefánika. Aj preto som viackrát predložil do parlamentu návrh zákona, aby sa tento deň stal štátnym sviatkom pod názvom: Deň úcty k dielu M. R. Štefánika – vznik Československa.

Verím, že táto snaha raz bude úspešná. Škoda, že tentokrát nikto s obdobným návrhom v parlamente neprišiel. Ani z koalície, ani z opozície. Je to škoda, lebo 28. október naozaj patrí k štvorlístku najdôležitejších udalostí, ktoré formovali politický charakter súčasnej Slovenskej republiky (spolu s Výročím Slovenského národného povstania – 29.8., Dňom boja za slobodu a demokraciu – 17.11. a Dňom vzniku Slovenskej republiky – 1.1.). Avšak zatiaľ ako jediný z týchto dní nemá status štátneho sviatku.

To, že zabúdame na našu históriu a osobnosti našich dejín, je zlé a škodlivé. Úpadok demokracie na Slovensku, ktorého sme svedkami, úpadok politiky, zneužívanie moci, to sú symptómy toho, že demokratický charakter štátu, ktorý naši predkovia zabudovali svojimi zápasmi do génu našej krajiny, sa vytrácajú. Historické výročia sú kotvy a pevné body, o ktoré sa môžeme oprieť. Sú majáky na často zložitej ceste. Držme sa ich. Nestráňme ich z dohľadu. Lebo nie nadarmo sa hovorí: „Národ, ktorý zabudne na svoju históriu, je odsúdený na to, aby si ju prezil a zopakoval znovu. So všetkými trápeniami a strastami, ktoré našu históriu sprejádzali."

Nechcime to a urobme všetko preto, aby sa tak nestalo. Preto dúfam, že sa tento stav čo najskôr zmení a naprávi. Verím, že na sté výročie vzniku ČSR už bude 28. október právom štátnym sviatkom. ■

ZDROJ: AKTUALNE.ATLAS.SK/SLOVENSKO/SPOLOČNOST/KOMENTAR-LUDA-KANIK-A-NEBYT-STEFANIK-A-ČESKOSLOVENSKA-NIE-JE-ANI-SLOVENSKO.HTML, 27. OKTÓBER, 2016 FOTO WIKIPEDIA

V rámusu prezidentskej kampane sú prehlušené udalosti, ktoré by ozdobily kdejaký prejav oboch kandidátov k voľbám, kedyby dav nebyl zpusťlý tak, ako jsou zpusťlý oba kandidáti. Před 60 lety povstali Maďari proti nucenému komunismu a rudoarmějci, bývali spojenci proti nacismu, ukázali Západu pravou podstatu samoderžavi a rozdrtili vzpouru za cenu zahubených 2500 maďarských povstalců, a vraždou premiéra Nagyho. Západ přihlížel, jak Chrusčov zlomil rebelii a čtvrt miliónů Maďarů prchlo na Západ hledat svobodu a štěstí v cizině. Dalšíh 33 let Maďari navenek slibovali účast v sovětském impériu, ale v roce 1989 byli prvními, kdož otevřeli hranice na Západ pro vlnu dederonu, uprchlíků z východního Německa, kteří jako turisté přes Československo a Maďarsko prchali na Západ, a tak Maďari nalomili onen slavný a zbabraný socialistický tábor, který je dnes nostalgickou vzpomínkou lidem s pamětí.

Před 30 lety nachlup se konalo setkání nového člověka z Kremle Gorbačova s prezidentem Reaganem v Rejkjavíku na Islandu; na programu obou státníků bylo skončení studené války, kterou Sověti prohráli, ale porážku nikdy nepřipustili; akorát trvalo dalších 30 let od schůzky

Nemá křídla, přece letí, čas neznají jenom děti

Rost'a Firla

v Rejkjavíku, že mocný muž v Kremle, zvaný Putin, vyhlašuje, že kamilitou konce 20. století byl nekřavý zánik Sovětského svazu. Kdyby měl některý politik v Německu odvahu či nestoudnost předložit světu obnovení nacistické třetí říše. potkalo by ho neštěstí politické sebevraždy či atentátu za takové malování čerta na zed'; ale když Putin mudruje o obnově SSSR, je považován za pokleslého snílka, ačkoliv na tomto snu pracuje jako bobr, válčí na Ukrajině a ohrožuje Pobaltí.

Podobnost druhé dekády 21. století s 30. lety století dvacátého je nabíledni a velmi alarmující, když kandidáti na nejvyšší úřad v Bílém domě nemluví, anebo mluví málo o Sýrii, ve které je za posledních 5 let půl miliónů nových hrobů a Putin s Íránem tam propichávají boláky povstání proti nemilosrdné diktatuře podporované Putinem.

Prezident či prezidentka v Bílém domě nebude mít slavnostní začátek vládnutí a zajiště Nobelova cena míru nebude udělena jako cena účehy. Západní Evropa se prohýbá pod návalem uprchlíků a rozpory v Evropské unii rostou jako houby po dešti; Spojené státy se prohýbají pod národním dluhem 20 trilionů dolarů a dolar kolísá mezi zvýšením úrokové sazby a inflací, což je ve svém důsledku totéž - prudký pokles životní úrovně.

Zatímco média krmí své posluchače erotickou minulostí obou senior kandidátů, národní dluh, agresivní chování Putina a severokorejské zkoušky balistických střel jsou jaksi mimo debaty před volbami. Než tohle domyslím a dopíšu, bude odvoleno a zvoleno a budeme vědět. Ale co prezident/ka udělá - nejspíš nebudeme vědět, dokud se to nestane.

Zatímco kampaň je stále ošklivější, čtu nejlepší knihu o politice, ačkoliv název není politický - Egyptán Sinuhet - autor Mika Waltari knihu dopsal v roce 1945, po 2. světové válce, ve které bylo ubohé Finsko chyceno mezi expanzivní SSSR a Německo, a kniha popisuje dobu faraonů před více než 33 stoletími; ale popis tehdejších velmocenských machinací a hlavně řešení, je víc než alegorické, je dosud živé a přesné. Dávno už nedoporučuji knihy, pokud nejsou zpřístupněny ve filmové či televizní podobě, ovšem film o Egyptánovi byl zhotoven Hollywoodem v technicolorových barvách; leč s dějem knihy má tak málo společného jako má zasévání zrní a dožínky.

V angličtině neměl Egyptán Sinuhet reedici už přes půlstoletí a zmínit se o této knize jako nejlepší politické knize mi připadá docela nepatřičné, mimo rámec nostalgických čtenářů, kteří Sinuheta nezapomněli; nebo si knihu rádi přečtou znovu.

Nezbývá, než popřát nám všem vyrovnanou mysl pro příští čtyři roky - od 8. listopadu 2016; myslím, že ji budeme potřebovat. ■

WEB of MMI: www.masaryktown.ca

Vancouverští mezinárodní filmový festival (VIFF, 29. září - 14. října) soustředil na 300 filmů ze 70 zemí, a to filmů celovečerních i krátkých, hraných, dokumentárních, populárně vědeckých i animovaných, které se v každém druhu vyznačovaly širokým žánrovým rozpětím. Programoví strůjci festivalu položili v letošním již 35. ročníku důraz na inovační kreativitu, aniž přitom rezignovali na diváckou přitažlivost. Do tohoto trendu dobře zapadla jak populárnější česko-slovenská Učitelka, tak i náročnější Ztraceni v Mnichově. Žádný z nich nebyl odměněn cenou. Při dané filmové záplavě nás může uspokojit, že oba byly dobře navštíveny a diváci na ně živě reagovali. Tipnul bych si, že jako loňská Domácí péče, která se dodnes toulá po kanadských kinech, tak i Učitelka pronikne do kanadské distribuce. U snímku Ztraceni v Mnichově se dá předpokládat, že poslouží ke studiu.

Rád bych připomněl, že Učitelku vytvořil zkušený tandem scénárista Petr Jarchovský a režisér Jan Hřebejk, kteří se do povědomí diváků, včetně těch amerických a kanadských, zapisali filmem s okupační tematikou Musíme si pomáhat (Devided We Fall) s Bolkiem Polivkou v hlavní roli. Děj Učitelky je situován do normalizačního roku 1983 na předměstské škole. Učitelka Drážďanová, vdova středního věku, využívá své stranické funkce (je předsedkyní školní organizace KSČ) a nutí své žáčky a jejich rodiče, aby jí všelijak posluhovali - a ona za to rodičům utrousí, jakou otázkou jejich dítka při zkoušce položí - vždyť „co je na tom špatného, že si navzájem pomáháme“ - že ano? Nedojde-li k takové dohodě, projeví se to na špatných známkách... Ředitelka by se jí ráda zbavila, k tomu však potřebuje podporu rodičovského sdružení. To je nejednotné a Hřebejk nám v retrospektivách dává nahlédnout do konformní a ustrašené psychiky jeho členů. Když se pak situace po listopadu 1989 zá-

České filmy na FF ve Vancouveru

Zdeněk Smejkal

sadně změní, přichází naše milá uvědomělá učitelka do třídy jako by se nechumelilo a opět začíná zpovídat své žáčky, v jakých zaměstnáních jejich rodiče pracují...

Někteří čeští kritici poukazovali na to, že film s tímto ideovým zacílením se opozdil nejméně o dvacet let. Jistě, v prvním pětiletí po sametové revoluci by takový snímek působil mnohem účinněji. A poukazovalo se také na to, že to zneuzbání rodičů i žáček nebyla osobní záležitost dané soudružky učitelky, nýbrž záležitost husákovského režimu, stranického aparátu. Dalo by se s tím souhlasit, sám jsem to prožil se svými dětmi, které neměly být přijaty na střední a vysokou školu, protože jsem vehementně protestoval proti okupaci naší republiky vojsky Varšavské smlouvy, potažmo Sovětskou armádou. Ale to by se chtělo podstatně jiný film. Spokojme se s tím, že Jarchovskému a Hřebejkovi jde vykořisťování hostejného přihlížení k nemorálnímu jednání a o překonání vlastní strachu. A neopomeňme ani zvláštní charisma učitelky: na karlovarském mezinárodním filmovém festivalu získala slovenská herečka Zuzana Mauréry za tuto titulní roli ocenění nejvyšší.

Ztraceni v Mnichově je autorské dílo Petra Zelenky, střídající několik stylůvých poloh a provokující tým, že národní trauma, jednání v Mnichově v září 1938, jež vedlo k hitlerovské okupaci naší země, pojednává téměř jako grotesku. Zelenka velmi obsažně prezentuje autentický dokument z mnichovského jednání s Hitlerem, Mussolinim, Chamberlainem, na němž se vydatně podílel také tehdejší francouzský premiér Édouard Daladier. Přechází pak k natáčení fiktivního dokumentu Ztraceni v Mnichově, jehož hrdinou je životní smolař novínář Pavel (Martin Myšička). Ten ukrade devadesátiletého papouška, který kdysi patřil Daladierovi a dodnes opakuje některé výroky svého pána z mnichovského jednání („Hitler je kámoš, Češi jsou srabi“), druhdy i ty přisprostlé. Pavel pronikne s papouškem i do televize a způsobí skandál s diplomatickou dohrou. Natáčení Pavlova příběhu v koprodukcí s Francouzi však vážně, až ztroskotá docela. Pro závěrečný díl zvolil Zelenka postup retrospektivní detektivky s vážným zamyšlením nad mnichovskou „zradou“. Opírá se přitom o studii historika Jana Tesaře Mnichovský komplex. Sledování této části vyžaduje po divácích hlubší zasloužení jak do historie politiky, tak i do souvislosti specificky filmových. V celém filmu operuje Zelenka umnými absurditami, které jsou logicky konstruovány a vždy mají racionální jádro - týká se to i této části filmu? Nevím... Zelenka v mém filmu prohlásil: „Vždycky chci udělat jednoduchý film a nakonec je strašně složité.“ Svátá pravda. Je to škoda pro širší okruh diváků. Z druhé strany je to ale záslužný pokus o rozšíření výrazových prostředků filmu.

V současné české filmové produkci je Zelenkův film fenoménem výjimečným. Projevilo se to i tím, že získal Ceny české filmové kritiky za nejlepší film, režii a scénář a Českého lva za nejlepší scénář a nejlepší střih. A je také českým kandidátem na Oscara v kategorii nejlepší cizojazyčný film. Nečekám, že uspěje. Po projekci v rozhovorech s několika českými i kanadskými diváky jsem se přesvědčil, že je příliš zašit do českých dobových i současných realit a že i ty zábavné absurdity některým divákům nedocházejí. Ale to mu nic neubírá na jeho hodnotách. Wellesův Občan Kane nebyl ve své době také zcela doceněn, a přesto se správného hodnocení dočkal a hlavně se v televizi uvádí dodnes... ■

Velvyslanec nás navštívil ve Winnipegu

Vilém A. Kun

Ve čtvrtek 13. října zavítal mezi krajané ve Winnipegu velvyslanec ČR v Kanadě Pavel Hrnčíř. Přestože doba od oznámení návštěvy byla krátká, sešli se krajané v poměrně hojném počtu a milého hosta srdečně přivítali v hale Československé jednoty podpurné. Po tradiční večeři, kterou uvařila Gábinka Bendiková, přišly na stůl vynikající české koláče a zákusky upečené našimi ochotnými ženami.

Po chutné večeři promluvil pan velvyslanec. Ve své řeči se dotkl mnoha záležitostí a problémů jak v ČR, tak i v EU a ve světě. Na rozdíl od dřívějších dob už nelze jednat jen o užších krajaňských záležitostech. Jsme všichni, jak Češi doma, tak i krajané v Kanadě, vystaveni vlivu celého světa. Po vyčerpávajícím projevu se přešlo k dotazům krajanů a k diskuzi. Hned na začátek, s přihlédnutím na jeho štíhlost a vysokou postavu jsem mu položil otázku: „Kolik měří, a zda je jeho výšku podpořilo dobré melnické víno. (Pan velvyslanec pochází z Mělníka). V sále nastala veselost a v takovém duchu pak pokračovala i debata po celý večer až do 22:30 hod.

Otázky byly rozmanité. Od dvojího občanství přes českou penzi až po

vzájemné vztahy lidí doma i zde. Politické otázky se točily kolem současných voleb v Česku a nastávajících voleb v USA. Nadnesla se otázka honorárních konzulátů, které by se měly opět obnovovat. Ve Vancouveru bude otevřen už v lednu příštího roku. Bohužel, jak se pan velvysla-

tec vyjádřil, hledají hlavně lidi, kteří by měli napojení na provinční činitele a mohli by pomáhat při navazování obchodních styků. (K tomu přidávám svůj názor: zase ty nešťastné peníze, které už ovládají každou oblast činnosti ve společnosti.)

Vzpomněli jsme též nedožitých osm-

desátin Václava Havla, který zanechal v krajanech veliké sympatie. Nejdříve se debatovalo o záležitostech vystálých z pražské konference „Krajané a problém identity“, konané koncem letošního září. Bohužel, na internetu jsem nenašel žádný referát, o čem tam byla řeč. Nicméně naše debata k této otázce byla věcná. Samotná skutečnost, že po příjezdu do Kanady, do „tavicího kotle“ Severní Ameriky, nelze očekávat, že se česká identita uchová po staletí. Horší je však situace, na kterou jsem poukázal, že po roce 1968 z Československa emigrovalo do Kanady

Valná hromada Sokola Kanada zasedala

Marie Hříbová

VH se konala v sobotu 15. října v Kingstonu. Zúčastnilo se jí 12 členů, z toho dva z Montrealu. Na programu bylo projednání příštích akcí (zimní a letní hry a slety), úprava stanov a otázka nedostatku lidí na obsazení pozic ve výboru. V posledním roce několik lidí rezignovalo na své funkce a je problém najít náhradu. Na slety už se také nenavícuje, na ten v roce 2017 v Cedar Rapids (Iowa, USA) se z Kanady dokonce nikdo ani nechystá.

Další slet se bude konat o rok později v Praze. Pak se diskutovalo o důležitých sokolských památkách a dokumentech pocházejících především z pozůstalosti manželů Waldaufových. Padl zde návrh založit na Masaryktownu Sokolské muzeum.

Na závěr byly předány Tyršovy medaile sestrám Věře Gazdové z Ottawy a Miše Fuchsové z Montrealu. Tu na přezval bratr Josef Hříb a předána byla na Valné hromadě montrealské jednoty, která se konala 25. října v Českém domě. ■

FOTO: JIŘÍ KRUPKA

▼ Účastníci zleva: Anna Janoušová, Jana Kargerová, Robert Tmej, Jiří Karger, Wendy Malysáková, Věra Tichá, Marie Hříbová, Josef Hříb, Věra Gazdová, Hana Jurásková a Svatava Heřmánková MONTREALSKÝ VĚSTNÍK Č. 3, 2016

zhruba 25 tisíc lidí, z kterých se jen minimální procento zapojovalo do krajaňských organizací. Vypadalo to jako by svou československou identitu ztratili při příletu do Kanady už někde nad Atlantikem.

Z toho pak vyvstala otázka, zda si lidé v domovině udrželi svoji identitu? Dotaz vycházel ze skutečnosti, že napříč celou společností v ČR se český jazyk hodně poangličtí. Vytváří se takzvaný „czenglish“, kterému rozumí jen domácí lidé, protože anglická slova počestují. Přidávají k nim předpony, přípony a skloňují je. Příkladem mohou být slova jako - „vy-stresovaný člověk“, „po-ranve-ji“ (runway), „koučové trejdovali drafty“! My v cizině, můžeme být hrdi na to, že naše časopisy a noviny jsou psané čistší češtinou než v samotném Česku.

Nakonec jsem se zeptal pana velvyslance, zda jsme s otázkami nebyli vůči němu příliš ostří. Potěšil nás odpovědí, že si z Winnipegu odnáší velice příjemné pocity a že doufá, že se opět někdy v této historické hale sejdeme.

▲ FOTO: JANA WENZLOVÁ

Zleva: Miša Gogelová, Danka Oriheľová, Pavel Hrnčíř, Tony Štědrónský, Joe Dobrovolný a Vilém Kun

REFORMÁCIA A MARTIN LUTHER

Ladislav Peter Kozák

A predsa, Hospodine, Ty si Otec náš, my sme hlna a Ty si náš Tvorca, všetci sme dielom Tvojich rúk. Izaiáš 64,7.

Reformácia je latinské slovo, dnes už zdomácnené a v preklade znamená, pre – tvarovanie. Vo svojich výkladových slovníkoch ho jazykovedci vysvetľujú, že to je prerobenie, pretvorenie pôvodného tvaru predmetu s použitím toho istého materiálu. Ale do novej, či obnovenej podoby. Jednoducho povedané, v našom prípade: hrnčiar preformoval hlinenú nádobu z podoby, ktorú poznal, do inej. Podľa neho teraz už do tej správnej. Tak, ako si to predstavoval. Materiál však zostal pôvodný, to len tvar sa zmenil a zdokonalil. Prorok Jeremiáš 18,4 o tom hovorí: Keď sa v hrnčiarových rukách skazila nádoba, ktorú robil z hlíny, urobil z nej opäť inú nádobu, ako uznal za správne.

Nielen týmito myšlienkami Jeremiáša sa dal ovplyvniť Martin Luther, keď vysvetľoval svoje poňatie tým, ktorí stáli v jeho blízkosti. A boli to jeho najbližší spolupracovníci: Filip Melancton (pôvodne menom Phi-

jín cirkvi a ľudstva. Oficiálne oslavy sú preto naplánované na budúci rok. Katolíci na nich nebudú chýbať. Nemeckí biskupi pred časom predstavili príručku „Reformácia z ekumenickej perspektívy“ a Martina Luthera v nej označujú za „učiteľa viery, svedka evanjelia a svedka Ježiša Krista“. Na sviatok Všetkých svätých, ktorý sa každoročne svätí 1. novembra, chodilo do Wittenberského chrámu veľa ľudí a pútnikov, túžiacich vidieť posvätné relikvie. Preto tých 95 výpovedí – téz, priblížil Martin Luther deň predtým na bránu kostola. Tieto dvere totiž slúžili aj ako oznamová tabuľa wittenberskej univerzity, keďže zámok chrám mal zároveň autoritu univerzitného kostola. A Martin Luther na univerzite vyučoval. Až oné tézy a pohyb už dávnejšie začiaty ešte pred reformátorom Lutherom smerovali a napokon viedli aj k naplneniu cieľa, neskôr nazvanom: „Lutherova reformácia“. V dobe svojho vystúpenia Martin Luther nemyslel na dôsledky, ktoré môžu z toho vzniknúť. Neočakával taký veľký pohyb a následné zmeny.

ských vládcov, aby sa aj oni ujali tohoto hnutia. Keďže ho považovali za správne. Nič nové pod slnkom ani v hlavách teológov, lebo to všetko bolo už známe.

Bola to stále tá istá cirkev v podstate, ale obnovená štyrmi dôrazmi, ktoré jej nanovo ponúkol aj nášiel (vyhľadal po úmornom zápase so sebou samým) v Biblii reformátor Martin Luther. Fridrich Múdry po vyhlásení kľatby a exkomunikácie poskytol Lutherovi úkryt na hrad Wartburg, kde reformátor žil v rokoch 1521 – 1522. Tu preložil Bibliu do nemčiny, čím sa tiež zaslúžil o založenie, uzákonenie spisovného nemeckého jazyka. V roku 1524 začal Martin Luther znovu aj svoju činnosť – prednášať. O rok neskôr sa oženil s Katarínou von Bora. Takto so svojim najbližším spolupracovníkom Philippom Melanctonom položil Martin Luther základy evanjelickej cirkvi. Zomrel, ako 63-ročný unavený mnohými zápasmi, ale pritom hlboko presvedčený nie tak o svojej pravde, ako o pravde Božieho Slova, lebo pokorne hovoril: „Martin sa môže myliť, ale Biblia sa nikdy nemýli“. Pochovaný bol vo Wittenbergu 18. februára 1546.

Izaiáš 45, 9: Beda tomu, kto sa háda so svojim Tvorcom, hoci je črepom medzi hlinenými črepmi! Či povie hlna hrnčiarovi: Čo robíš, tvoje dielo nemá cenu?

(Reverend Ladislav Peter Kozák je farárom evanjelickej a.v. cirkve sv. Pavla v Torontu.) ■

Pozn. redakcie:

Sola fide (latinsky pouze vírou či pouhou vírou) je pojem, ktoré tvoří základ protestantského učení a ktoré označuje ideu, že človek je pred Bohom ospravedlnený nikoli tým, čo koná, ale pouhým vzťahom své víry k Bohu. Pojem sola fide patrí k základným princípom protestantizmu (tzv. particulae exclusivae: sola scriptura, sola gratia, solus Christus). Učení sola fide v podobe, v níž je formuloval Martin Luther, prijímajú väčšina protestantů, včetně luteránů, reformovaných církví a baptistů.

Katolícká cirkev oproti tomu více zdůrazňuje, že víra bez praktického propojení se životem je mrtvá podle listu Jakubova: Stejně tak i víra, není-li spojena se skutky, je sama o sobě mrtvá. ZDROJ: WIKIPEDIA

Slavnostní vzpomínkové odpoledne uspořádala farnost sv. Pavla v Torontu v neděli 30.10. po bohoslužbě

lipp Schwartzert, nadchnutý krásou gréckej Novej Zmluvy si pogrčtil svoje meno), Leonard Stöckel, Johannes Bugenhagen známy aj ako Doktor Pomeranus (chodiaca encyklopédia, či computer, o ktorý sa Dr. Martin Luther rád vo svojich vedomostiach opiera).

To neznámy nemecký augustínsky mních Martin priblížil svojich 95 téz na bránu Wittenberského zámčického kostola, a to sa stalo 31. októbra roku Pánovho 1517. Bolí to „punktá“, kratšie výpovede, ktoré akcelerovali rozpravu o vtedajšej cirkvi. Teda na budúci rok by to malo byť už 500 rokov od činu, ktorý hlboko zasiahol do de-

Sola scriptura. Sola fide. Sola gratia. Solus Christus. V tom boli a sú srdce a ruky hrnčiara Martina, ktorý nimi dal ten správny tvar hlinenej nádobe. Silný dôraz, že len pismo, len viera, len milosť a len Kristus majú formovať Jeho – Kristovu Cirkev, nič a nikto viac. Žiadni zástupcovia, námestníci. Aj preto ho potom pápež Lev XV. v roku 1520 vyhlásil najprv za kacira. A o rok neskôr ho dal do kľatby a exkomunikoval. V tej dobe už napísal a vydal tri vplyvné teologické pojednania: Kresťanským rytierom nemeckého národa, Babylon-ské zjatie cirkvi a O slobode kresťana, v posledom diele oslovil svet-

Jubilejný 25. ročník celoštátnej literárnej súťaže

MŠ, vedy, výskumu a športu SR, MK SR, Štátny pedagogický ústav, SPN – Mladé letá, s.r.o., Matica slovenská, Vydavateľstvo MS, Spolok slovenských spisovateľov, Jazykovedný ústav Ľudovíta Štúra SAV a Úrad pre Slovákov žijúcich v zahraničí vyhlasujú jubilejný 25. ročník celoštátnej literárnej súťaže s medzinárodnou účasťou „Prečo mám rád slovenčinu, prečo mám rád Slovensko“.

Cieľom súťaže je podchytiť, rozvíjať a prehĺbiť záujem detí a mládeže o slovenčinu a Slovensko. Tento ročník sa bude niesť v znamení Roka Jozefa Miloslava Hurbana, v ktorom si pripomenieme 200. výročie narodenia tejto významnej osobnosti slovenského národného obrodzenia. Vybrané súťažné práce do celoštátneho kola treba zaslať do 31. januára 2017 (Slováci žijúci v zahraničí do 1. marca 2017) v štyroch exemplároch na adresu: Štátny pedagogický ústav, Pluhová 8, 830 00 Bratislava, heslo Prečo mám rád slovenčinu, prečo mám rád Slovensko (Slováci žijúci v zahraničí na adresu: Matica slovenská, Krajské múzeum Matice slovenskej, P. Mudroňa 1, 036 52 Martin, Slovenská republika alebo na mejlovú adresu domhronského@matica.sk).

Zaujímavosť o súťaži môžu získať ďalšie informácie o súťaži v Štátnom pedagogickom ústave (spu@statpedu.sk, tel. číslo: 02/49276122).

9. - 13. November CALGARY EUROPEAN FILM FESTIVAL GLOBE CINEMA CALGARY, 617 8 Ave SW, Calgary
Již pátý ročník populárního Evropského Filmového Festivalu přináší tento rok filmy z šestnácti evropských zemí! Vedle českého filmu se nově připojuje i Slovensko. Více: www.calgaryeuropeanfilmfestival.ca a www.facebook.com/CalgaryEuropeanFilmFestival

■■■

10.- 24. November EUROPEAN UNION FILM FESTIVAL in Toronto, Main venue: Royal Cinema, 608 College St

<http://eutorontofilmfest.ca/>

<http://eutorontofilmfest.ca/index.php/how-to-festival>

ADVANCE RESERVATIONS: If you want to secure a seat at any of the screenings, you can now book in advance on any of the film pages.

Advance Reservation: \$10 donation (all service fees included)

The General Admission remains free to all films. Entrance on a First Come, First Serve Basis.

All films subtitled in English unless noted

All films 18 and over unless noted

Vote for the EUFF Audience Award after each screening: the winner will be announced on Saturday, November 28.

"MY SONG FOR YOU"

George Grosman a český swing přišel do Restaurace Praha na Masarykovnu v neděli 6. října uvést nové CD „My Song For You“. V lyrické první polovině programu dominoval Ian MacGillivrayse svým zpěvem a hriou na trubku s dostatečnou podporou Jirky Grosmana hrou na kytaru, dále jsme slyšeli Rachel Melas - basa, Davida MacDougall – bicí a Brandona Walkera - klavír. Vnímavé publikum bylo silně zastoupeno přáteli a rodinami všech účastníků. George Grosmana přišla povzbudit i jeho matka, která v 92 letech vypadala, že je připravena k tanci.

Jedna píseň na novém CD se nazývá „Scarborough Bluffs“, které jsou shodou okolností jen pěší vzdáleností od Restaurace Praha. Je to krásný kousek kanadské přírody, který je jenom potvrzuje onen přídomek kousek. Z ničehonic se návštěvník setká s příkrostití srázu a divokými výstupky. Sráz se táhne nad břehem jezera Ontário po 15kilometrové délce a ve svém nejvyšším bodě se tyčí do výšky 90 metrů. Ne náhodou byl sráz pojmenován jako geologický zážrak. A mimochodem, slyšeli jste Jirkovu stejnojmennou skladbu? Určitě za to stojí.

Přestávku využili hosté k lehké konverzaci a ke konzumaci. K nabídce restaurantu byly všechny „hity“ české kuchyně a nechyběl ani Cezchvar a Pilsner Urquell.

Druhá polovina koncertu byla mnohem „swingy“ (houpavá) a „up-tempo“ až rytmus vybudil přítomní k tanci u stolu a nadšeně tleskali o přidavek muziky (i knedlíků). George a skupina přišli rádi vstříc tomuto ohlasu s dlouhým přídavkem. Jiří Grosman opustil svůj kanadský domov krátce po koncertu. Čekalo na něj jeho teplé a útulné Orlando na Floridě, kde žije už několik let. Na rozdíl od většiny „sněhových ptáků“, přijede ochutnat trochu Toronto-zimy v rámci cyklu Nocturna ve městě s dalším koncertem, který se bude konat v neděli 22. ledna v 17.00 h. příštího roku na stejném místě. Určitě si udělejte čas. ■

TEXT A FOTO TOMROS

Vlastně vám ten zážitek v skrytu duše závidím

► ze str. 1
šich skvělých her jako tato. Samozřejmě gratulace i mužské části souboru. Pánové, jste dobře sehraň muzika, zpěv, potěšení pro uši... Už se těšíme na příští. Moje kamarádka nemohla přijít, tak jsem jí to musela všechno dopodrobna vyprávět. Zá-

te... Blahoželáme a prajeme veľa dalších úspěšných "kabaretov"! INGRID HARANT
● Včerejší představení bylo vynikající!!! Plné humoru, tance, krásných českých žen... ohromně jsme se pobavili... nenechte si to ujít!!! - nabáda-la ALEXANDRA PAVLOVA CHOW

Josef Musil, Ondřej Rozehnal, Ian MacOillivray, Jiří Hájek Foto VK

znam hry bych si ráda koupila, s obdivem a úctou, DANIELA BALOUNOVÁ
● Nevím, komu bude doručena tato zpráva, ale počítám, že půjde na

● Milé Nové divadlo, gratuluji ke krásnému zážitku, který jste pro nás připravili. Bylo to prostě bezva. Speciální pozdrav všem krásným sexy

Lenka Nováková, Zuzka Novotná, Lenka Kimia, Yveta Marko, Dagmar Kalovská, Radka Tamchynová Foto John Chrák

správnou adresu. Navštívil jsem v pátek divadlo a byl jsem velmi rád, že jsem šel. Skvělý výkon herců a živá hudba byla prostě dokonalá příroda. Opravdu jsem si užil představení, většinu z písní si stále pamatuji z Prahy mého mládí. Suchý a Šlitr byli mezi mými oblíbenými herci a autory. TOM ROS
● Looks like quite a production. Incredible that the Czech community is able to do this in Toronto. CHARALYN KRIZ
● Ian and George! The best of the best. GEORGE GROSMAN
● Bravo, brava, bravissima! Kloubok dolů, díky za perfektní představení a úžasnou zábavu! ZDENKA COLE
● Moc pěkné, doufáme, že budete podobné představení opakovat. LIZ HROBSKY
● Fantastické představení! Vřele doporučuji. Gratuluji vám všem - jak hercům tak i muzikantům. ERICA VIEZNER
● Premiéra bola super, herci i hudobníci nas prepapili vysokou úrovňou, Semafor je naša krvná skupina, cítim sme sa ako v skutočnom kabare-

trálnom. Díky. LÍBA PEICHL
● To je báječné, že to mělo takový úspěch. Nebude se to hrát dál? Třeba příští týden? Kdyby byla možnost, ráda bych to viděla. Máte můj obdiv, ALENA M.
● Nové divadlo uvedlo hru Šest žen a jako už po řadu let odbočka ČSSK Kitchener-Waterloo i tentokrát zorganizovala autobusový zájezd pro členy i nečleny - a přijelo nás 31! A určitě mluvím za všechny, když řeknu, že jsme byli opravdu nadšeni. Nejen vtipným textem Suchého a Šlitra a jejich tak oblíbenými písničkami, ale také - snad především - perfektními výkony všech herců a hereček. Netušili jsme, že divadlo má tolik velice dobrých zpěváků a tolik talentů - od režie přes výpravu, kostýmy ... no prostě všichni si zaslouží pochvalu, a my děkujeme za opravdu hezký zážitek. STANDA STANĚK
● Díky Věro, link úžasný, lidi ještě úžasnější, s jakou vervou to dělají! Myslim si, že zde v Evropě by něco takového nebylo myslitelné, je to asi dané tou dávkou - snad ještě tak za dob Komenského! A hlavně mluví (či

zpívají) všichni češtinou bez akcentu! To též není samozřejmostí - ani zde. JAN VANĚK, LUCEMBURSKO
● Věruško milá, opravdu jsi mi udělala obrovskou radost, jednak že sis vzpomněla a hlavně že sis našla chvíličku v tom děsném fotru, co teď máš. Děkuju za přeposlání fotíček a videa a moc blahopřeju k úspěšnému představení. Moc vám blahopřeju k tomu, že se vám to takhle krásně vyvrtilo a že tedy vaše divadlo pokračuje v té krásné tradici. Pogratuluj, prosím Tě, za mě Janě Fabiánové a že hluboce smekám a nechápu, kde na to ještě bere tu nesmírnou energii. Tady je teď onen naprosto hrušnej proberbiální "vancouversej listopad", a tak zbejvá jen vzpomínání na blízký přítele a na to všechno, co krásného jsme s ním prožívali... JOSEF SKALA (lékař mj. s nejvyšším kanadským oceněním, režisér, dramaturg a spoluzakladatel Divadla Za rohem ve Vancouveru, který dělal představení, že profíkům

Jana Fabiánová, Honza Šmíd a hostující Eduard Váňa Foto VK

v Praze brady padaly... pozn. autor-ky).
● Napsal nám také prof. ZDENĚK SMEJKAL (dnes již 89letý, docent Masarykovy univerzity v Brně, mj. také velký příznivec amatérského divadla), jenž se rád seznámil s naší hrou prostřednictvím Nového domova, videozáznamu a fotografií v divadelním „depu“. Miluje divadlo, ale žije až v dalekém brit-

sko-kolumbijském Powell River: „Z celého srdce gratuluji vám i celému souboru - vlastně vám ten zážitek v skrytu duše závidím...“

Závěrem snad už jen: kloubok dolů, paní režisérko, roční práce přinesla zaslouženou radost.

PŘIPRAVILA VĚRA KOHOUTOVÁ
(už čtvrtstoletí aktivní členka ND)

Šest vzpomínek na dva Jiří

Paul Grof

Šest žen Jindřicha VIII. - skvělá a veselá hra Jiřího Suchého a Jiřího Šlitra po mnoha letech konečně dorazila z Prahy do Toronta. A tak jsem byl požádán o pár osobních rozpomenutí na tyhle dva autorské velikány našeho mládí. Moc vzpomínek na ně mi už za ta léta v hlavě nezbylo, ale pár jich tam přece jen setrvává.

Oba Jiří začali v Divadle Stanislava Kostky Neumanna před založením Semaforu v r. 1959, kde k nejzajímavějším hrám divadla patří muzikál Jesse B. se žení, v níž se oba dva uvedli. Ač původem americký muzikál, i v komunistické éře cenzury prošla, protože byla o utlačovaných černoších. Oba Jiří k ní dodali řadu moc hezkých písní - Jiří Suchý texty a Jiří Šlitr muziku. Dodnes se mi ty líbivé melodie honí hlavou. Šlitr miloval jazz a americkou hudbu, a hra mu dala příležitost tyto žánry veřejně provozovat. Jinak by mu to nebylo tehdy prošlo.

Za studentských let a krátce po medicíně jsem se přizíval jako hudebník v několika orchestrech. Tehdy ještě byly v módě malé skupinky hudebníků, které doprovázely divadelní představení, a velké orchestry, které hrály k tanci a pro zábavu. A pro studenta i začínajícího doktora byly takhle vydělané peníze moc vítány. Jako začínající psychiatr jsem dostával tisíc korun (přibližně padesát dolarů) měsíčně. Hudba nesla vic.
Naše hudební skupina byla tehdy přizvána k účinkování v první koprodukcí Suchý - Šlitr Jessie se žení, a Jirka Šlitr s námi hrál na klavír. Byl výborný společník a užil jsem si moc legrace. Začal jsem tehdy pracovat v psychiatrické léčebně v Horních Beřkovicích a po divadelním představení to vždycky byl veliký foťr chytit poslední večerní vlak na Mokropsy. Jirka Šlitr byl tehdy jediný z nás, kdo vlastnil auto, a tak mě často, když bylo v nejhorším, svým Peugeotem odvezl na vlak na Masarykovo nádraží. Přitažlivá na tomhle způsobu obživy byla nejenom muzika, ale to intenziv-

ní kamarádství, které se v orchestru rychle vytvořilo. A to mě v těchto aktivitách dlouho drželo i jako mladého lékaře. Když se mi začala blížít třicítka, krok života se nějak zrychlil a já se musel rozhodnout mezi medicínou a muzikou. Téměř všichni moji přátelé zůstali u muziky, ale mně to nebylo dáno. Muzika těší víc jako koníček než jako povolání, a navíc psychiatři a záhady lidské duše jsou fascinující na celý život.
Ta další vzpomínka je bohužel bolestivá: za pár let nato si Jirka Šlitr totiž vzal život. Jak to často v takových situacích bývá, byly dlouhé dohady, co se vlastně stalo. Zřejmě jako řada vysoce tvořivých, múzami nadaných

bylo stále vyprodáno. Stalo se prakticky nemožné do Semaforu normálním způsobem dostat lístky. Měl jsem tam ale v ambulatní péči několik účinkujících s medicínskými problémy, tak mi vždycky někdo nějaký ten lístek přinesl. Viděli jsme tehdy v Praze skoro všechna představení Semaforu včetně Šesti žen, ale po roce 1968 mi ovšem "sklapla klec", jak se tehdy říkalo.
Předposlední vzpomínka je tři roky stará. Byl jsem v Praze na pár dní, měl jsem dva volné večery a přátelé nám obstarali lístky do nového Semaforu v Dejvicích. Hrálí Suchého Kytici, nové skvělé pobavení. Obdivoval jsem, že herci mají svoje vlastní divadlo, že se Jiřího tvořivost stále rozvíjí a že jim to všem dobře jde bavit mladé publikum. Ale uvědomil jsem si také podle věku návštěvníků, že velká podpora je hlavně od staršího publika, od lidí, kteří Suchého obdivovali už od svého dětství.
Poslední vzpomínka přišla nedávno poštou. Jiří Suchý se dožil pětáosmdesátý a publikoval v Praze úvahu o smrti. Krátký článek Stáří a mládí začíná písní krále Jindřicha VIII.

Bohdan Zatovkaňuk, Ivan Rázl, Jiří Jančárek Foto John Chrák

lidi trpěl také depresemi, a jednou ho to postihlo ve zvlášť silné formě. Je v tom něco životní ironie, že on napomáhal do psychiatrické léčebny mně, a asi by to bývalo mělo být spíš opačné.
Semafor se stal pro Jiřího Suchého hlavním podiem. Rychle nabyl slávy,

ze hry Šest žen: Čas letí jako spřežení/Nad kterým práska bič/Clověk se pákrát ožení/A hned je mládí pryč... Suchý píše o rivalitě, která vládne mezi starším a mládím a jak se on, ve své pětáosmdesátce, s ní občas setkává, aniž by to nechal nějakou stopu na jeho

Co mě nejvíce překvapilo a potěšilo

Přibližně před čtyřiceti lety mě někdo požádal o kritickou recenzi na knihu, jejíž autorku jsem znal. Potřeboval jsem tehdy publikovat a nabídku jsem přijal. Po delším utrpení jsem něco sesmolil, recenze kdesi vyšla, a já jsem si slíbil, že už nikdy žádné recenze, včetně divadelních kritik, psát nebudu.

Tento slib jsem až do dneška dodržel, a můj nepřítel relevantní příspěvek do Nového domova není tedy kritikou – tedy poukázáním na něco, co mělo být, avšak nebylo – nýbrž poděkováním za to, co se konalo a co jsem v sobotu odpoledne 22. října viděl. Tedy představení - dnes už historické - pseudohistorické revue Šest žen, kterou do dějin českého komického divadla přispěli. Premiéra se konala 9. června 1962 v pražské Re-

putě jejími autory Jiřím Suchým a Jiřím Šlitrém.

Podtitul představení Šesti žen byl „Revue plná tak jemného humoru, že ho možná ani nepostřehneme“. K tomu dodal později Jiří Suchý ve své knize Tak nějak to bylo „Humor byl skutečně jemný, ale publikum ho postřehlo“.

Totéž by se dalo říci o těch osmi stech Čechů, Moravanech a Slováčcích, kteří zaplnili všechna čtyři představení. Já jsem dorazil do divadla pět minut po začátku – městští otcové zavřeli přes weekend Gardiner Express Way, takže jsem těch třicet kilometrů z Toronto do Mississaugy jel půl druhé hodiny - a neměl jsem si kam sednout. Svoje místo mi uvolnila paní režisérka, jinak bych býval mu-

sel sedět na schodech.

Od svých čtyř let jsem se tak či onak věnoval různým formám divadla. Nejprve ve školce v Mostě, kde jsem hrál v roce 1949 Mikuláše, později v divadle v ústecké chemičce, kde jsem sdílel jevištní slávu s Vaškem Neckářem, poté v Montrealu na McGill University, kde jsem pochopil, že herectví nebude v této zemi moje metier. Během postgraduálních studií na torontské univerzitě jsem se začal vážně zabývat divadelní režii, a pak jsem dalších čtyřicet let přednášel a režíroval studentská představení tamtéž. Jakýmsi vrcholem mé divadelní kariéry bylo pětileté angažmá ve Stratfordském Shakespeareovském festivalu, kde jsem pracoval jako dramaturg. O divadle tedy trochu vím, jak profesionálním, tak i amatérským.

Nyní konečně několik poznámek k tomu, co jsem viděl a co mě nejvíce překvapilo a potěšilo.

Nejprve počet herců a hudebníků v ansámblu a jejich kvalita. Precizní režie paní režisérky Jany Fabiánové, odvážná choreografie Lenky Novákové, prvotřídní kapela pana Musila, pěvecké výkony zpěvaček a zpěváků, ale především oddanost projektu všech, kteří se na něm podíleli. Gratulace přísluší také té, tomu či těm, kteří pozvali pana Eduarda Váňu do role Muže s knihou. Ten, jak se dnes v Česku říká, neměl chybu. ■

MICHAL SCHONBERG
Associate Professor Emeritus
University of Toronto Scarborough

Dagmar Kalovská a Martin Bonhard

Foto VK

Spontánní děkovačka po premiéře, diváci se nechťeli s herci rozloučit...

Foto VK

➤ duši. Leč jeho mysl si žádala odpověď, jak ono to vlastně se stárnutím je.

Tak jako Henry VIII. ve hře Jiřího Suchého se už dnes vlastního stáří dožil a už ví, jaké to je. Ale setkává se s paradoxem. Potkává dvojí druh mladých lidí: jedni ho zahrnují úctou a poctami, jakými zahrnuje společnost různě tvůrce v pokročilejším věku, tak jako se to stalo těm, ke kterým on v mládí vzhlížel, s obdivem k předcházející generaci. Poctami včetně státního vyznamenání od prezidenta republiky, čestného občanství a čestných doktorátů. Na druhé straně popisuje na příkladech nepřijemná setkání s mladými muži, kterým zřejmě vadí, že on už je v pokročilém věku. Přičítá ty konflikty generačnímu rozporu. Cituje krále Jindřicha VIII., který ve

hře Šest žen říká na adresu těch, které nechal popravit: „Stáří je nepěkná vlastnost. Kolik významných lidí jsem před ním uchránil a nakonec jsem sám do toho vletěl“. Suchý psal tuhle větu, když mu bylo sedmadvacet a prý už tušil, že stáří není něco, nač by se měl těšit. Těšit-netěšit: já moc doufám, že tak pár skvělých her jako je Šest žen ještě napíše.

Když ráno vstanu z postele/tak už je poledne a do večera vesele/mi hlava zešedne. ■

Pozn. red: Paul Grof, M.D., Ph.D., FRCP, vysoce erudovaný odborník psychiatr specialista, dnes již ve svém oboru světově známý, vystudoval v Praze a od r. 1968 žije a působí v Kanadě.

➤ ze str. 1 Jiří Brady: Most mezi starou...

Přesto nestál Miloš Zemanovi za to, aby jeho úsilí ocenil. Přitom nechybělo mnoho: jelikož byl Jiří Brady navržen, mohl prezident říci jediné slovo. Ano. Jak pravil předseda Ústavního soudu ČR Pavel Rychetský, stačilo málo. Příněst do Vladislavského sálu jednu židli navíc. Nestalo se. Proč? Ministr kultury Daniel Herman, synovec Jiřího Bradyho, říká, že kvůli jeho setkání s dalajlámou. Věc měla být prezidentem postavena takto: dojde-li k setkání Herman – dalajláma, neobdrží Jiří Brady státní vyznamenání. Jak to dopadlo, víme. K setkání ministra s tibetským duchovním došlo a k nedešení státního vyznamenání rovněž.

Reakce podhradí tuto obłudnost dokonale vykompenzovala. Jiřímu Bradymu se dostalo tolik spontánních sympatií a uznání, že to překročilo i ty nejdůležitější představy. On, samolibý Hrad se k němu otočil zády, ale všichni ostatní, ovšemž kromě komunistů, jej přijali s otevřenou náručí. Studenty počínaje a premiérem a Dolní sněmovnou konče. Ukázalo se, jak obrovská propast zeje mezi chováním prezidenta a hradních „dvořanů“ na jedné a drtivou většinou společnosti na druhé straně. Jiří Brady se stal v tom nejlepším slova smyslu doslova superstar. Byl žádaným hostem v médiích a na veřejných shromážděních. Od premiéry obdržel Medaili Karla Kramáře, od primátorky Prahy symbolický klíč od bran města, oceněn byl Pražskou židovskou obcí a olomouckou univerzitou. Nechybělo pozvání do Dolní sněmovny českého parlamentu, kde

mu její speaker udělil medaili a předal pamětní list.

Mělo-li toto být symbolické rozloučení tohoto vzácného člověka se starou vlastí, pak navzdory nepřízní některých mocných proběhlo v té nejúžasnější atmosféře úcty, uznání a přátelství. V atmosféře, na kterou Jiří Brady v Torontu a ani my ostatní ve

všech koutech českých zemí nikdy nezapomeneme. Říká se, že všichni špatně je k něčemu dobré. Platí to i v tomto případě. Solta se v republice najde člověk, který by nevěděl, kdo je Jiří Brady. Jaký byl jeho osud, jaká byla náplň jeho života. Přítomnost pana Bradyho ve staré vlasti a veškeré dění, které jeho návštěvu provázelo, způsobilo něco, čeho jsme svědky jen málokdy. Došlo k pozoruhodnému propojení a pocitu sounáležitosti mezi Čechy doma a exilem reprezentovaným tím úžasným člověkem plným pokory a moudrosti, který měl lidem kdekoli ve světě vždycky co říct. ■

LUBOMÍR STEJSKAL

▲ Foto: Primátorka A. Krnáčová předala Klíč obce pražské J. Bradymu. Přišla i další vyznamenání.

FOTO WIKIPEDIA

Jindřich III. o Jindřichu VIII.

Jsem přesvědčen, že tato hra je jednou z nejlepších, co si jako divák při mých šedinách naprosto zcela zřetelně pamatuji. Revue z dílny Jiřího Suchého a Jiřího Šlitra byla, jest a bude pro mnohé (včetně mojí malíčkosť) nezapomenutelným kulturním dopingem mého stárnoucího divadelního podvědomí. Nejenom písničky, hudba a kostýmy - no prostě všechno - bylo profesionálně prvotřídní, jak říká dnešní generace - bylo to nejen v pohodě, ale bylo to i sexy! Nezvrátným a hmatatelným důkazem mého nadšení je jednoduchý fakt, že vlastně představení byla vyprodána. Divadelní ansámbl předvedl perfektní práci včetně úžasných pěveckých výkonů všech zpěváků, herců a orchestru kapelníka Pepy Musila. Lahodný to bonbón pro českou a slovenskou krajskou veřejnost v Ontariu.

Takováto kulturní záležitost je vždycky vynikající pobídkou pro nás "přespolní" obyvatele, žijící za hranicemi „Missassagistanu“, vážit dvě až čtyři hodiny cestování, ba dokonce bez rentgenové prohlídky, a k tomu ještě po největším parkovišti světa, zvaném Hwy 401 - a navíc dokonce často za velmi krutých povětrnostních podmínek, jakými nás občas naše "native" Kanada obdarovává.

Gratulujeme a mnohokrát děkujeme vám všem a přejeme hlavně hodně dalšího elánu do budoucích představení.

Váš věčný divák HENRY KOMÁREK (alias Henry Third, jsem v pořadí třetího křestního jména) s manželkou z ontarijského Londonu.

Premiéra byla vyprodána

Foto VK

Pisatel dodal, že datum 23. říjen je pro všechny obyvatele Země velice důležitý, protože podle kalkulace arcibiskupa Jamese Usshera byl stvořen svět právě v roce 4004 BC (neznamená Britskou Columbiu), v tento den Arcikníže Ferdinand I. roku 1526 byl na krále korunován na Hradě pražském a stal se českým králem. A za další, že v roce 1690 vypukla re-

voluce v Harlemu proti zákazu kouření - musíte přiznat, jak už tenkrát byli lidé na této části polokoule pokrokově rozpolcení dokonce i ve věci všeobecné ochrany zdraví. Nu a ze strany divadelní tváře, že v tento den v roce 1921 byla v Brně uvedena premiéra opery Leoše Janáčka Káťa Kabanová.

A ze souikromí pak prozradil, že návštěvu ND definitivně zakončil dlouhodobě trvající oslavy 50letého výročí svatby.

„Čili zde máte celou řadu důvodů, pro které v praktickém životě nelze toto datum opomenout...“, a dodává na adresu ND: „Kdybyste náhodou měli chuť a nastudovali Válku s mloky nebo Bílou nemoc od K. Čapky v angličtině, tak by vás to v současné době mohlo vyzvednout na mezinárodní scéně světového jeviště!“ ■

Nová velvyslankyně Kanady v ČR

11. října, když předala pověřovací listiny prezidentovi České republiky Miloši Zemanovi, se Barbara C. Richardson stala oficiálně kanadskou velvyslankyní v České republice. Velvyslankyně Barbara C. Richardson pochází z Calgary a v kanadských diplomatických službách pracuje od roku 1989. Působila na příklad jako velvyslankyně Kanady v Bangladéši a následně v Zimbabwe, Angole a Botswaně. Po návratu do Kanady v roce 2011 působila jako generální ředitelka odboru pro konzulární záležitosti, následně jako generální ředitelka odboru pro zahraniční mise a naposledy vykonávala pozici generální inspektorky ministerstva zahraničních věcí. Příležitost setkat se s velvyslankyní Richardson budete mít při slavnostním zahájení Dnů Kanady 2016.

V historii Československa najdeme řadu schopných právníků i zdatných horolezců, podobně jako v kanadské historii letců, kteří se za druhé světové války vyznamenali v řadách RCAF, a také mnoho uznávaných novinářů. Pokud spojíme obě země a všechny tyto profese, dojdeme k jedinému jménu – Jan Gellner. Jako vystudovaný advokát se kvůli svému původu po německé okupaci Československa uchýlil do exilu v USA. Po vypuknutí druhé světové války dobrovolně vstoupil do kanadského letectva RCAF. Po výcviku na leteckého pozorovatele odplul do Kanady, kde začal operačně létat u 311. československé bombardovací peruté. V osobním deníku zachytil nejen vlastní operační činnost, ale také běžné dění u jednotky:

Mezinárodní vánoční festival

Na Mezinárodním vánočním festivalu, který se koná první adventní nedělí 27. listopadu v Konferenčním sále hotelu Hilton, můžete nakoupit nejen vánoční dárky z více než 50 zemí světa. Festival bude probíhat od 10.00 do 16.00 a vstupenky na tuto událost lze zakoupit zde. Mezinárodní vánoční festival je pravidelně pořádán členy diplomatické komunity, konkrétně Asociací partnerů diplomatického sboru. Festival doplňuje on-line „Diplomatická aukce“, která začíná v pondělí 14. listopadu na www.aukro.cz. Prostředky získané ze vstupného, z prodeje na stáncích, z Aukro aukcí nebo darů sponzorů jsou prostřednictvím grantové výzvy přerozděleny mezi české charitativní organizace. Od roku 2000 rozdělila DSA více než 64 milionů korun, čímž se řadí k předním mecenášům v zemi.

Vízové požadavky

Studenti z České Republiky nepotřebují studijní povolení do Kanady pro studium kratší než 6 měsíců. V případě delšího studia je nutno zažádat o povolení v dostatečném časovém předstihu před odjezdem. Žádosti se podávají online nebo písemně, včetně formulářů, naleznete na oficiálních stránkách kanadského ministerstva pro imigraci, uprchlíky a občanství: <http://www.cic.gc.ca/english/study/index.asp>

ZDROJ: KANADSKÁ MOZAICA, WWW.CANADA.CZ

Whilst my interest is primarily focused on the Czechoslovaks who served in the RAF in the United Kingdom, it also extends to airmen of Czechoslovak origin who served in other Air Forces as well, the Royal Canadian Air Force is an example. Of this subject my speciality and personal interest is on No. 311 (Czechoslovak) Bomber Squadron in the RAF. (Read more: <http://cz-raf.webnode.cz/>)

V historii Československa najdeme řadu schopných právníků i zdatných horolezců, podobně jako v kanadské historii letců, kteří se za druhé světové války vyznamenali v řadách RCAF, a také mnoho uznávaných novinářů. Pokud spojíme obě země a všechny tyto profese, dojdeme k jedinému jménu – Jan Gellner. Jako vystudovaný advokát se kvůli svému původu po německé okupaci Československa uchýlil do exilu v USA. Po vypuknutí druhé světové války dobrovolně vstoupil do kanadského letectva RCAF. Po výcviku na leteckého pozorovatele odplul do Kanady, kde začal operačně létat u 311. československé bombardovací peruté. V osobním deníku zachytil nejen vlastní operační činnost, ale také běžné dění u jednotky:

Our complete station command was practically put out of action during the night of 18–19 March. Wg Cdr Toman, Grp Capt. Berounský, Sqn Ldr Pickard, Mrs Pickard, Fg Off. Fantl and Plt Off. Carlin had been in The Bull at Barton Mills. On the way back, Wg Cdr Toman, who was driving, collided with an Army lorry. The first reports are that Grp Capt. Berounský will be out for one week, Wg Cdr Toman for six weeks, and Fg Off. Fantl for two months. I was supposed to go on leave starting Friday 21 March, but I am the Operations Officer now, which means no leave and grounded on top of that.

I had had the most disagreeable twenty-four hours that I have had since panding in this country. I had been on a raid on Bremen, returning at 6 a.m. on 18 March, and I was in charge of operations on the night of 19–20 March, when we had five planes over Cologne. I had expected to get a good sleep the next night, and I went to bed early. I was awoken by the Station Duty Officer at 2.30 a.m. on 21 March. There had been a report of some big ships approaching the shores of England, and we were ordered to stand by for action.

The alert was called on by about 4.30 a.m. Sqn Ldr Pickard (who

Diary of a Second World War navigator

Pavel Vančata

had been picked up from East Harling), Sqn Ldr Schejbal (temporary commander of the Squadron while Wg Cdr Toman was hospitalised at Ely), Fg Off. Roman (the Armament Officer), Plt Off. Le Grand (the Intelligence Officer), and myself stumbled back to the mess for a very early breakfast. The next morning, I sent out two operational crews—Fg Off. Breitcett's and Sgt Čapka's—with two aircraft to collect two new planes that have been allocated to us from Ternhill, Shropshire. I told them to return straight away because both crews and planes would be needed for operations. They had barely left when Group asked for seven planes to attack targets at Lorient, France, and one for Ostend, Belgium. Our ferry crews didn't return, forcing me to report by 3 p.m. that we wouldn't be able to send out any more than six planes to Lorient. We became concerned about the ferry crews and started to search for them by phoning Ternhill.

We were told that they hadn't arrived there at all! We mobilised Regional Control, only to hear at around 4.30 p.m. that our two dispatched aircraft and one of the new ones had safely landed

the afternoon prior to the raid, a pilot from Training Flight taxied a Wellington into a hole and damaged it. When the six operational planes were lined up for the start, one of them—Helma's R1015/KX-L—broke down with engine trouble. It turned out to be the fault of bad servicing by the mechanics. The leader of the plane's ground crew, Cpl Harrison, was placed under arrest.

We had to keep R1015 on the ground, which effectively cut our effort from eight to five aircraft. To make things worse, Wellington T2553/KX-B, flown by Šejbl, had its starboard landing gear collapse after a ferry flight from Honington to Wretham. The aircraft also suffered damage to a wing and propeller. After the operation, Sgt Fencl taxied T2972/KX-G into some bushes, bringing the score for the day to three planes damaged, one broken down with engine trouble, and three failing to start for operations. I got to bed at 2.30 a.m. on 22 March, twenty-four hours after having been forced out of bed by a false alert. What a disgraceful twenty-four hours these were!

Flt Lt Provazník brought me the following message from Wg Cdr Toman, who is in hospital in Ely with Grp Capt. Berounský and Fg Off. Fantl: 'You should only walk between the mess and Operations Room, never go by car, never go anywhere near an aeroplane, and don't even think of going on operations.' Now that Fantl is out for quite a time, Wg Cdr Toman is afraid of losing the only Czech and English-speaking officer capable of running operations. Fantl and I have insisted for quite some time that we need to have somebody else trained for duties in the Operations Room.

We proposed it be Plt Off. Zafouk, who speaks English fairly well. It was postponed again and again, so now they haven't got anybody except me to call upon—hence all their current troubles. There have been repeated attempts to give me some sort of compensation for my grounding, including the promise of a Czech medal and promotion to Flight Lieutenant. I am not so sure that all these promises will be Third Stage at East Wretham, 6 February–2 May 1941 kept. I

flew again anyway, to Berlin on the night of 23–24 March.

Jaký dopad mělo pro Jana Gellnera neuposlechnutí zákazu účastnit se operačních letů a jaké byly jeho další životní osudy se dočtete v knize Moonlight Flyer. Ta vy-

chází poprvé v anglickém jazyce u příležitosti 109. výročí narození Jana Gellnera a kromě válečného deníku z let 1940–1941 přináší také jeho podrobný životopis, zajímavé přílohy a je ilustrována téměř 70 dobovými snímky.

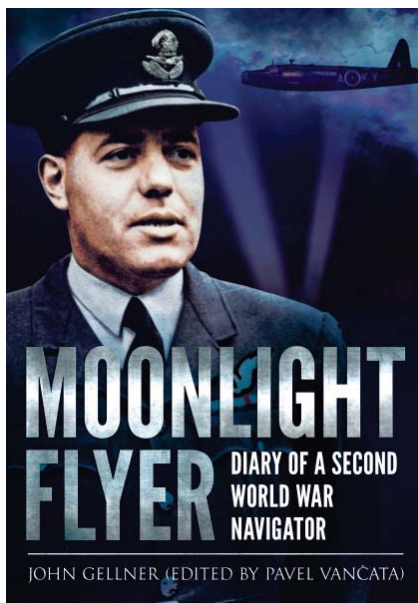
WANTED: I'm still looking for information about about Czechoslovak airmen serving in the RAF. If you can provide me any information, your help will be much appreciated. I will be also glad to buy from you any of following items connected to Czechoslovak airmen in the RAF: Documents, Photos, Log Books, Medals, Badges and other personal items. If you have anything from these things or you could give me info about any of Czechoslovak airmen, please contact me.

Photo appeal - Looking for photos of Czechoslovak RAF/WAAF Members

While working on my another project with friend of mine I would like to ask for help with still missing photos of some persons. For particular names please refer to section Photo Appeal: I would like to ask relatives and friends of Czechoslovak RAF airmen/airwomen mentioned below for co-operation - they are the last ones we are unable to identify.

Do you have his/her photograph from the pre-war, war or postwar period? Would you be so kind to share it with us? Please contact me and I will pass the photo to friend of mine who has established an enormous task - to be able to identify all known Czechoslovak airmen and airwomen serving in the WAAF serving in the RAF during World War Two.

Thank you in advance for any help. Read more: <http://cz-rafwebnode.cz/> FOTO WIKIPEDIA

at Honington. They had been to Ternhill and started back together in line-astern, but somehow they lost one of the new planes (piloted by Sgt Bernát). A frantic search all over the area commenced again. At around 7 p.m., Regional Control reported that they were detecting an unidentified plane; it turned out to be Bernát. He landed not long afterwards. During

HISTORKY S MEDVĚDY

Jan Soukup (1)

A co medvědi? To je patrně první otázka, která se vplíží člověku na mysl, když začne přemýšlet o cestování pěšky a s pádem divočinou kanadského severozápadu. S největší pravděpodobností to ve vaší mysli přebíje i starost o komáry.

Ani my jsme nebyli jiní. Obava z medvědů, zvláště grizzly, visela nad naší představou divokého putovního dobrodružství jako podvědomý černý mrak, jakkoli hrdinné jsme se to snažili skrývat jeden před druhým a maskovat to bezstarostnou nonšalancí. Konečně, vždyť jsme se měli pohybovat v pravém létě yukonskou „High Country“ – náhorními výšinami – typickým územím, kde se medvědi grizzly tou dobou nejvíce zdržují, přemýšleli jsme. Mně mě laické předtuchy dokonce potvrdil právoplatný kvalifikovaný biolog divoké zvěře, kamarád z každodenního poledního běhání na Albertské universitě, který trávil svá léta výzkumem a pozorováním kopytníků v Yukonu. V kombinaci s naší vlastní zkušeností z problémů s černými medvědy na silně frekventovaných tábořících jezerních kanoistických okružích poho-

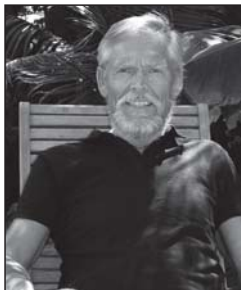
a snažil jsem se najít pro tuto skutečnost nějaké vysvětlení. Přišel jsem tak k nekalifikovanému závěru, založenému na sebezvzdělaném selském rozumu.

Domnívám se, že: 1. jsme se pohybovali v tom druhu odlehlejšího území, kde nebylo příliš pravděpodobné, že by se zvěř byla kdy setkala s člověkem. Myslím si, že v takových situacích první reakcí zvířete je opatrný strach – zůstat z cesty v úkrytu a možná tajně pozorovat zvláštní větřelce. To je, pokud není zvířete náhle překvapeno, čemuž jsme se svědomitě snažili předejít tím, že jsme stále nosili medvědí rolničky a udržovali jsme klidný rozhovor. 2. divoká zvířata jsou známá tím, že měří potenciální mocnost svého soupeře a tudíž i pravděpodobný výsledek případného vzájemného konfliktu, jeho celkovou hmotnost – čím je větší protivník, tím je menší šance vyhrát souboj. V případě notoricky krátkozrakých medvědů je tímto měřítkem hrubá výška a šířka opponentova obrysu, stojícího vzpřímeně na zadních nohách, jak chodí většinou člověk. Já jsem však přesvědčen, že zvířata

zemi, jen poněkud stranou od stanů.

Jakmile jsme však dosáhli Národní parkové rezervace Nahanni, situace se změnila. Existují tam stálá místa tábořících, která jsou poměrně často frekventovaná návštěvníky a zvěř si tak zvykla na interakci s lidmi. Na jednom z nich jsme zažili tuto nezapomenutelnou příhodu:

Odpočivali jsme ve svých stanech

na krásném pahorkatém tábořišti, vybíhajícím jako poloostrov do jezera Rabbitkettle. Překrásné jezero poskytovalo hladce zrcadlící popředí úchvatnému panoramatu pohorí Ragged Range – scéně zasněžené divočiny s výbojnými žulovými špičkami „Cirque of the Unclimbables“ (Má něže Neslezitelných) napravo a masivu „Hole-In-The-Wall“ (Díra-Ve-Stěně) na straně levé.

Byli jsme zcela sami v tábořišti, které se nám líbilo natolik, když jsme sem dorazili pěšky předešlého odpoledne, že jsme si sem přinesli přes kilometr cesty od řeky všechno naše vybavení včetně lodí, abychom si mohli užít plavání i pádlování v průměrně vlažné vodě jezera, zatímco jsme očekávali přiletělost společnosti „Wolverine Air“ z Fort Simpsonu. Ta měla přinést tři přítelkyně Petera z Vancouveru – naše dodatečné partnerky pro zbytek plavby po řece. Letadlo se třemi dámmi nemělo po odkladech, nahromaděných kvůli počasí, přiletět dřív než kolem druhé odpoledne, a tak jsme se oddávali přepychu spokojeného přispívání si po velmi ztřeštěných posledních osmatřiceti hodinách.

Původně jsme se totiž měli s letadlem setkat na řece, v místě nazývaném „Bunny Bar“ (Mělčina Zajíčků), kterému dávají piloti pro přistávání přednost. Nachází se zhruba 3 km pod ústím Brintellova potoka, nad horní hranicí národního parku. Ale za pozdního večera, kdy jsme opustili tábořišti v Brintellova potoka po vzdaném pokusu o rychlou poboční túru do Cirque of the Unclimbables v nepřestávajícím dešti, se nám nějakým způsobem podařilo smluvené místo na řece minout. Byli jsme tak nuceni nasadit nouzovou akci. Milena a já jsme rozbili tábor na bahništěm ostrově právě nad hranicí parku a Peter vyrazil velice narychlo, pádlující zpátky proti proudu ve svém téměř prázdném kajaku. Jeho plánem bylo vrátit se k místu zítřejšího ranního leteckého rendezvousu v posledním světle soumraku. Milena a já jsme si však uvědomili velice záhy, že ve svém spěchu Peter odpořádkoval příliš (!) naprázdno – bez vody, bez zápalek a bez jídla. Proto jsme hned brzy ráno hodil všechny nezbytné zá-

soby do prázdné kánoe, a zatímco Milena udržovala kemp, já jsem vyrazil sólo proti proudu řeky plnicí záchrannou zásobovací misí. Probojoval jsem se však stěží tři čtvrtě cesty proti silnému proudu, když jsem potkal Petera, splývajícího v kajaku po proudu dolů. „To nemá vůbec žádnou cenu čekat tam ve stanu a vzrušovat se při každém zabzučení včely. Ještě pořádku je po deštích mlhavo, stejně nemůžou přiletět. Bude lepší, když půjdeme čekat na Rabbitkettle Lake a požádáme wardena parku, aby o změně místa setkání informoval pilota vysíláčkou“.

A to je, jak jsme se ocitli ve stanu u jezera Rabbitkettle. Naše železná zásoba potravin již prakticky došla a tak jsme byli štěstím bez sebe z hojnosti plodů, které nám tady nabízel příroda všude kolem. Pobřeží jezera se doslova červenalo zralými jahodami, keři, obalenými červenými kuličkami buffalo berry (šeferdeji kanadská - Shepherdia argentea), modralo se tu borůvkami a všude, kam oko pohlédlo, usmíval se z pod keře či brázy zdravý masitý křemeřík, někdy celá jeho rudohlavá rodinka. Sladké, svěží chuti jahod jsme holdovali plnými hrtmi a nakrájené houby nahradily maso v rizotu, v polévce i prostě jen tak smažené na pánvi. Je zajímavé, že typičtí Kanadané lesní houby nejedí. Neznají je a mají strach, že by se z nich otrávil. Jedí pouze bílé žampiony koupené v obchodě. Nakrájených hub i těch, které ještě čekaly na očištění, jsme měli okolo sebe u ohně pěknou kupu, když nás přišli večer navštívit warden (správce parku) Christian, a jeho učenlivý asistent, mladý místní indián, aby nás varovali před přítomností mladého medvěda černého. Ten si prý právě přisvojil okolní bohatou teritorii. Ted již údajně ani nereagoval na gumové kulky, které ho měly zastrašit od jeho záměru zabrat si tábořišti a přimět ho, aby je nechal volně. Poněkud v rozpacích a zaskočen skutečností, že nás warden přistihl sbírající houby v parku, jakkoli byly nezbytné pro „oddálení naší smrti hladem“, byl jsem jen stěží schopný soustředit se na jeho varování před medvědem. Christian Boucher byl však původem Švýcar – tudíž znalec hub a náš chuťový vkus jen pochválil: „Ah boletus mashroom? Yes! They are delicious! We too have them for supper almost every night“ (Jó, hříby? Nojo, ty jsou strašně dobré! My si je také děláme k večeři skoro každý večer).

V každém případě jsme ten večer umyli všechno nádobí, uklidili vše pečlivě po vaření večere a schováli jsme chabé zbytky potravinových zásob pod převrácenou kánoi. Nádobí jsme potom naskládali navrch převrácené kánoe jako dům z karet, aby plnilo funkci hluchného poplašného zařízení v případě, že by s lodí bylo hnuto. POKRÁČOVÁNÍ

PŘED PODÁNÍM ŽÁDOSTI O CESTOVNÍ PAS

O prevenci lze požádat před podáním žádosti o cestovní pas. Účelem je ověření, zda je žadatel v evidenci obyvatel ČR.

Vzhledem k tomu, že se vyskytují případy, kdy někteří žadatelé o vydání cestovního pasu s biometrickými údaji nejsou uvedeni v informačním systému evidence obyvatel a není tedy možné pokračovat v přijetí a dalším zpracování žádosti o cestovní pas, nabízíme Vám možnost předběžného ověření údajů vedených k Vaší osobě v informačním systému evidence obyvatel (IS EO). Předběžným ověřením údajů vedených v IS EO a jejich shody s doklady, které máte k dispozici, lze eliminovat Vaši případnou zbytečnou cestu na Generální konzulát České republiky v Torontu za účelem podání žádosti o vydání pasu v případě, že data v IS EO a ve Vašich dokladech nebudou shodná.

Máte-li zájem o předběžné ověření údajů, zašlete nám písemnou žádost (poštou, faxem nebo emailem) o provedení prevence dat. Podpis na této žádosti nemusí být úředně ověřen. Žádost doložte kopií datové stránky cestovního pasu České republiky, případně dalších českých dokladů. Za podání žádosti o provedení prevence dat se nevybírají žádné správní poplatky. ■

Podrobněji na uvedené internetové adrese včetně tiskopisů k vytištění.

Zdroj: http://www.mzv.cz/toronto/cz/konzularni_informace/jak_ziskat_cestovni_pas_cr/pred_podanim_zadosti_prevence_udaju.html

■■■

Canada Revenue Agency announces max. pensionable earnings for 2017

The Canada Revenue Agency announced today that the maximum pensionable earnings under the Canada Pension Plan (CPP) for 2017 will be \$55,300, up from \$54,900 in 2016. The new ceiling was calculated using a CPP legislated formula that takes into account the growth in average weekly wages and salaries in Canada. Contributors who earn more than \$55,300 in 2017 are not required or permitted to make additional contributions to the CPP. The basic exemption amount for 2017 remains \$3,500. The employee and employer contribution rates for 2017 will remain unchanged at 4.95%. The self-employed contribution rate will remain unchanged at 9.9%. The maximum employer and employee contribution to the CPP for 2017 will be \$2,564.10 each. The maximum self-employed contribution will be \$5,128.20. The maximums in 2016 were \$2,544.30 and \$5,088.60, respectively.

Contributions to the CPP end when a contributor turns 70. The CPP provides retirement, disability and survivor benefits and pensions to contributors and their families.

Moore: <http://news.gc.ca/web/article-en.do?mthd=index&crtr.page=1&nid=1145789>, Nov 1, 2016, Ottawa, Ontario, Canada Revenue Agency

ří Cariboo v centrální Britské Kolumbii, kde je povinné používat „bear caches“ – vysoké platformy na oplechovaných sloupech s hliníkovými žebříky, nebo alespoň vytahovat pytel se zásobami potravin vysoko na laněch mezi dva stromy, bylo pro nás zcela přirozené velice těžké zbavit se starosti, jak to budeme dělat při táboření v medvědí území beze stromů. Každý z nás byl proto vybaven sprejovou bombičkou kajenového pepře proti medvědům v pouzdře na opasku, na kterém také visela zvonící medvědí rolnička, abychom medvěda nepřekvapili. Peter dokonce přinesl i svoji soupravu tužkovitého vystřelovače s několika dělobuchy a světlicemi.

Však k našemu velkému překvapení jsme neměli na své pozemní pouti divočinou přes hory problém s medvědy ani jednou. Dokonce jsme žádného medvěda ani neviděli a ty vzácné známky medvědů, které jsme skutečně našli, vypadaly, jako kdyby pocházely z předchozích let. Po skončení výpravy jsem o tom hodně přemýšlel

mají navíc silně vyvinutý citlivý smysl vnímat blízkou přítomnost jiného pohybujícího se tvora kromě jiných smyslových vjemů i z vibrací povrchu země, které jeho chůze způsobuje. Jsem si jist, že tato jejich schopnost má dostatečnou citlivost posoudit vetřelcovu hmotnost právě z toho, jak „duní“ jeho kroky. V důsledku této dedukce mám potom silné podezření, že kombinace mé vlastní tělesné váhy, s obrys-přehánějící přetěžkou krosnou na mých zádech, kterou jsem nesl při portáži, předávala zemi pomocí mých těžkých horolezeckých bot coby palic tam-tamů strašidelnou předzvěst příchodu velmi nebezpečného bručouna, s kterým nebylo radno si cokoliv začínat. Nezapomeňme ani na známosti tohoto efektu třemi, jelikož jsme všichni tři stále pochodovali v těsné formaci. Za třetí, prakticky nikdy jsme netábořili dále na jednom místě než jednu noc – patrně ne dost dlouho k tomu, aby stačil domácí medvěd setřást svou počáteční stydlivost a stal se drzým. Tak se zdálo být bezpečným nechat jídlo a kuchyňské potřeby v pytlích volně na

**OBJEDNEJTE
NOVÝ DOMOV
647.770.1713
vera.toronto@
gmail.com**

As reported by CIJ News, Musleh Kahn was born in Medina, Saudi Arabia but raised in Toronto. He obtained a BA in Islamic Law from the Islamic University in Madinah in Saudi Arabia.

The chaplain not only helps Muslim police officers but also serves as a community chaplain. "If they ever are confused about certain behaviors or rhetoric thrown out on behalf of Islam, I'd like for them to have someone authentic, that has studied the religion and can say, 'Hey, I can explain this to you,'" Khan says. The police department says Khan's goal is to provide support and bridge gaps. Yet, there is one gap not being addressed: the gap between men and women inherent in his teachings – and that of "authentic Islam," as he claims. In 2013, Kahn taught a webinar titled *The Heart of the Home: The Rights and Responsibilities of the Wife*.

In the webinar, Kahn states the wife should be obedient to her husband at all times (since he is her protector and maintainer and supports the family). She should respect him as the ameer (lord) of the house. Moreover, women should not view this obligation as a chore, but rather as a means of gaining eternal reward. (There is no similar obligation of the husband to obey his wife.) Also in the seminar (see video below), Kahn states that a woman must be careful to ask permission from her husband to leave the house. In addition, she should be available for sexual relations whenever he desires unless she has a valid excuse (illness or fasting). But even so, Khan said,

"Even some scholars went as far as saying that even if it doesn't feel right, or

Toronto PD's Muslim Chaplain: Wives Must Be Available

By Meira Svirsky

you're just not in that emotional relationship you know it's not the right manner, you're not feeling that at that particular time, still try to make it happen, still try to force yourself even if you have to do that. "Why? Because this is crucial and even scientists, even doctors, even psychologists, all of them, have proven that this here, this intimacy with your spouse is a crucial, crucial ingredient for a successful marriage.

That a woman should need permission from her husband to leave the house is demeaning and oppressive, putting women under archaic control of her

husband. That she should force herself to have marital relations when she knows it is not coming from the right place due to problems in the couple's relationship at the time means a woman can be used like an object. (While Kahn may be right that intimacy is a crucial ingredient for a successful marriage, marital relations under these circumstances are the antithesis of any real definition of intimacy).

If the Toronto police department desires to create a position to support its Muslim police officers and be a community chaplain, it should not be hiring and promoting an imam that leaves half of the community in a secondary role and teaches its officers that's the way it is supposed to be.

SOURCE: [HTTP://WWW.CLARIONPROJECT.ORG/ANALYSIS/TORONTO-PD%E2%80%99S-MUSLIM-CHAPLAIN-WIVES-MUST-BE-AVAILABLE-SEX](http://WWW.CLARIONPROJECT.ORG/ANALYSIS/TORONTO-PD%E2%80%99S-MUSLIM-CHAPLAIN-WIVES-MUST-BE-AVAILABLE-SEX), OCT 31, 2016

"The amount of stress they deal with every day ... they really need some emotional support," says Khan, "Some of these police officers only find comfort in faith. So this is a bonus for them to say, 'I'm the same faith as you. We can talk.'" The Muslim chaplaincy role also serves as a community consultant, and Khan can be called on 24 hours a day to advise on cultural issues. The volunteer position amounts to about 15 hours a month. "If they ever are confused about certain behaviours or rhetoric thrown out on behalf of Islam, I'd like for them to have someone authentic, that has studied the religion and can say, 'Hey, I can explain this to you.'"

The chaplaincy program has been around since 1999 and currently has representatives from 15 different faiths. Muslim chaplains were introduced in 2007, and Toronto police say it's vital to creating better relationships with the city's diverse population. "Any community that hasn't historically partnered with us, there is always a learning curve on both sides," says police spokeswoman Meaghan Gray.

SOURCE: [HTTP://WWW.680NEWS.COM/2016/10/28/TORONTO-POLICE-HIRE-MUSLIM-CHAPLAIN-PROVIDE-SUPPORT-BRIDGE-GAPS/](http://WWW.680NEWS.COM/2016/10/28/TORONTO-POLICE-HIRE-MUSLIM-CHAPLAIN-PROVIDE-SUPPORT-BRIDGE-GAPS/), OCT 28, 2016

ZAPOMENUTÝ CÍSAŘ – KAREL I.

Jana Fafejtová (1)

...a nejenom císař habsburské monarchie, ale i zapomenutý posled-

ní český král. Dlouho jsem o Karlovi I. sbírala podklady, dokonce jsem si udělala vlastní miniprůzkum a dvaceti lidem jsem položila otázku Kdo byl posledním českým králem?, správnou odpověď jsem však dostala jen dvakrát. Nakonec jsem se rozhodla, že jeho postavu ožejím v novinovém článku. Samozřejmě, že jsem si kladla i všemožné další otázky, jako zda čtenáři můj článek neodmítnou už jen proto, že se jedná o představitele rakousko-uherské monarchie, kterou Češi většinou pojímali více než kriticky a dost negativně. Pak jsem se obávala i faktu, že v žádném případě nemohu napsat článek důsledně opřený především o historická fakta, neboť historickým badatelem nejsem. Všechny obavy jsem nakonec zavrhl a rozhodla se, že vzhledem k tomu, že Karel I. byl tak zvláštní osobností a tak trvale zastíněn obrazem 68leté vlády svého pražského Františka Josefa I., že se o to pokusím.

Na začátek bych ráda citovala z knihy Evy Demmerleové: ...v narážce na řadu rodinných tragédií prohlásil císař František Josef: Nebyl jsem ušetřen naprosto ničeho. Ale tím, kdo skutečně nebyl ušetřen naprosto ničeho, byl ve skutečnosti následník trůnu Karel I. Nenáviděl válku, přesto ji zažil na vlastní kůži - v jejím průběhu v roce 1916 na trůn nastoupil a po dva roky vládl - takže do jejího konce. Jako snad jediný tehdejší vládce se války přímo zúčastnil v snad nejhorší válečné linii v promrzlých velehorách jižního Tyrolska. Tady viděl více než kdo jiný strašné válečné utr-

pení prostých vojáků, jejich umírání, nedostatečné zásobování, hlad, smrtící mraz.

Jako Habsburk byl vychováván v hlubokém porozumění vůči třpicím a víře v Boha. Byl panovníkem, který ve své době neměl srovnání s nikým dalším co do svých vznešených pacifistických názorů. Celý svůj krátký život - zemřel v 35 letech ve vyhnanství v roce 1922 - zasvětil mírovým snahám, významné sociální politice a složitým pokusům o jakousi rekonstrukci monarchie a její přeměnu

v moderní uskupení národů s vlastní rozhodovací identitou. Tyto myšlenky se u něho objevily už v roce 1911, kdy počal mluvit o hrozbě stále se zvětšující závislosti monarchie na Německu. Z té doby je znám i jeho postoj k dualismu: Dualismus není spravedlivý a nejde dost do hloubky, jediným řešením je federace, stejné možnosti všem národům. Nikdo jiný v novodobých dějinách však nejenom že neměl ony vznešené cíle, ale ani nikdo jiný se nemusel potýkat s neustálou konfrontací vnitřních a vnějších vlivů, obviňováním, pomluvami a zradou, a nakonec se postupně těžce smířovat s jednou prohrą za druhou.

Samozřejmě, že měl Karel i svá šťastná léta. V první řadě to bylo jeho dětství, kde jediným stínem byl jeho vlastní otec Otto Habsburský, jehož naprosto neuvážený a nepřiměřeně výstřední osobní život včetně četných mimomanželských afér nedělal nikdy dobrou vizitku rodině. Vše se snažila vynahrazovat matka, původem saská princezna Marie Josefa, vzdělaná, klidná, nábožensky založená. Přesto je třeba znovu zdůraznit, že dětství malého Karla bylo šťastné, neboť oba rodiče, i když svými povahami zcela protichůdní, se na jeho výchově dokázali domluvit. Každopádně se Karel už od chlapeckého věku musel seznamovat s nemalými rodinnými tragédiemi - v roce 1865 byl zastřelen císařův bratr Maxmilián v Mexiku, v roce 1889 zahynul za dosud neobjasněných okolností v Maerlingu císařův jediný syn princ Rudolf, arcivévoda Karel Ludvík zemřel po neuváženém napití se infikovanými vodami z Jordánu. František Ferdinand se vyřadil z plnohodnotné pozice následníka trůnu svým nerovným manželstvím s hraběnkou Žofií Chotkovou. A Otto, otec Karla, se nezapomínal císař pro způsob svého života. Pozornost se všim všudy se tedy zákonitě soustředila na mladíckého Karla. Bylo to především na jeho vzdělávání a vojenský. Stal se dragounským poručíkem v české Bilié a absolvoval veškerý povinný vojenský výcvik, později přesídlil do Brandýsa.

Dalším Karlovým štěstím bylo seznámení se s princeznou Zitou Bourbonso-Parmskou, budoucí ženou. Každopádně je na místě prozradit, že o jeho ženitbu projevoval nevědný zájem prastrýc, císař František Josef. Není žádným tajemstvím, že prohlásil: „Karle, je pomalu na čase, aby ses ohlédl po vhodné nevěstě. Uvědom si však jedno! V každém případě to musí být císařská nebo královská nevěsta. Žádná jiná nepřipadá v úvahu.“ Určitě toto rodinné prohlášení mělo základ ve volbě hraběnky Chotkové Františkem Ferdinandem. Zita však byla nevěstou výsostně zdařilou. Pocházela ze 24 sourozenců a to půl na půl vlastních a nevlastních. Narodena byla 1892 v italském Toskánsku, byla velice vzdělaná a pobožná. Od dětství byla vychovávána v porozumění s chudinou, dokonce jak ona, tak i všichni ostatní sourozenci dávali desetinu ze

svého kapesného na sociální podporu chudých. U prvních 12 sourozenců z prvního manželství vévody Roberta Bourbonso-Parmského je třeba uvést, že následkem několika násobného pokrevního příbuzenského propojení šlo o několik dětí duševně postižených, nedoživajících se dospělého věku. Zita patřila do druhého manželství, kde již příbuzenské propojení nehrozilo a všechny děti zde byly zdravé, dožívající se celkem vysokého věku.

Karel a Zita se seznámili ve Františkových Lázních kolem roku 1910, o rok později se zasnoubili. Ještě před svatbou odjela Zita do Říma vyžádat si papežské požehnání. Na podzim 1911 se slavila na zámku Schwarzaun honosná svatba. Po zamilované svatební cestě se Karel, doprovázený už Zitou, vrátil ke svému dragounskému regimentu do Brandýsa nad Labem. A od tohoto okamžiku začaly jeji nejšťastnější životní dny v Brandýse, které trvaly déle než tři roky. Obvatelé města přijali pár v veškerou pompóznost a opravdovou lás-

kou. Každopádně je možné dát do souvislosti i to, že pár byl velice mladý a pohledný, že v Karlovi lidé mohli tušit budoucího vladaře a že vidi na pádu monarchie byla zcela v nedohlednu. Samozřejmě, že pro tehdejší poměrně malé město šlo o obrovskou reputaci - navíc se pár rozhodl pro život na zdejšího zámku. Na Brandýs oba trvale vzpomínali a v Zitinych pamětech je tato doba mnohokrát uváděna. Karel a Zita nesmírně obohatili svými aktivitami brandýský společenský život. Byli výjimečným manželským párem jak vzájemným chováním, tak i trvalou zamilovaností a obdivem jednoho k druhému - z manželství vzešlo osm dětí, první syn Otto Habsburský se narodil v roce 1912, poslední Alžběta několik měsíců po Karlově smrti.

Za povšimnutí stojí i dokonalá češtinu, kterou Karel hovořil a která zdejším lidem zněla příjemně. Také bezprostřední přátelské chování obou se líbilo. Karel byl naprostý opak svého císařského prastrýce, kterého lze ve stručnosti hodnotit jako bezchybného úředníka se zcela neosobním vystupováním a velkou nechuť pro jakékoli změny. V Karlově povaze byl zakotvený veliký osobní zájem ke všemu a ke všem, snaha věci řešit a vyřešit, a to nikoli na základě rozvinuté administrativy. V tom se také objevily první nepřijemnosti pro něho samotného, neboť původní úřednictvo tvrdě hájilo svá „zvyková“ práva podložena chováním a vystupováním starého císaře. ■ DOKONČENÍ PŘÍŠTĚ

BAŽENÍ PO ŠTĚSTÍ

Ota Ulič

Lapit štěstí, mušku zlatou! Knihupectví jsou tu nakupena zbožím, nezřídka bestsellery, s tituly jako Infinite Happiness, Absolute Happiness, Everlasting Happiness, Compulsory Happiness či Happiness Is Your Destiny.

Happiness – slovo tak zásadní, fundamentální, definované jako „a state of well-being and contentment; joy; pleasurable satisfaction“, ale v anglicko-českém slovníku je nenalézám – ani v 16. přepracovaném vydání z roku 1959 autora Jindřicha Procházky, ani v 10. přepracovaném vydání z roku 1998 autora Ivana Polďa jako kolektivitu. Za adjektivem happy, přeloženém jako „šťastný, zdařilý, vzhodný“, slovo tak doslova podstatné nemáme. Že bychom ho nepotřebovali jako třeba Ešymáci nepostrádají krokodýla? Domorodci, pokud přežívají na poušti Atacama (severní Chile, jižní Peru), nepostrádají slovo dešť – úkaz pro ně obtížně představitelný, nikdy tam však neprší.

Před pár lety jsem měl tu smůlu, že jsem přijal pozvání svězt ze zpět do Prahy. Spěchající publicista za volantem neznal v Štěchovicích zátáčku, vyletěl jsme do svahu, vůz důkladně pošramocen. Posádka rovněž. Několik měsíců poté jsem se doma v Americe věnoval rehabilitační fyzioterapii. Docházel jsem na místo s obdobně postiženou klientelou, která po příchodu na obližňatny pozdrav automaticky reagovala slovy „I am fine, just fine.“ Podíval se našinec, který slova bral příliš doslovně. Stejně tomu s tím nejběžnějším, zcela bezobsažným, cizince matoucím pozdravem How are you. Takto začíná každý telefonní rozhovor nevídaných iniciátorů pokusů něco mi prodat, vymámit peníze. Proč to chcete vědět? zareagují, čímž je zmatu a pouze se dozví, že – se to jen tak říká. Občas si na tomto zmatení pochutná vám slovy: Děkuji za optání. Dnes je mi huře než včera a líp, než bude zítra.

Čech to má jednodušší. Na takové Jak se máte? odpoví standardním Stojí to za ho.no. Načež z něho třeba vyleze, že si právě pořídil nový byt, auto, novou manželku či milenkou, v zaměstnání povýší, a čím víc vydělává, tím méně pracuje. Svůj život nicméně posuzuje takto fěkalně.

Co tedy je onen kýžen, matkou češtinou pomíjený, nepostizitelný fenomén onoho happiness? Řekové v klasickém dávnověku to proplétali se štěstím, příznivým osudem, šťastnou náhodou, což ale mělo tu nevýhodu, že ledacos se mohlo na jedinou zvrtnout a na kolena srazit i toho nejbojovnějšího. Proto bylo důležité, aby člověk nebažil po takové metě za každou cenu, ale aby žil mravně, čestně. Křesťanství potlačilo onen důležitý aspekt šťastného zasažení osudu, se zdůrazňováním do-sazitelnosti blaženosti posmrtné existence. Moderní idea tohoto kýženého stavu happiness je výněz doby Osvícenství. V roce 1776 zakladatelé nezávislé Ameriky přece prohlásili, že snažení dojit k takovému cíli je neodcizitelným právem člověka, stejně jako právo na život a svobodu (the pursuit of happiness as an unalienable right).

Vládcé v himálajském království Bh-

útánu informoval svůj národ, že přechod ze středověku do nynější moderní doby se nebude měřit vulgární materiální produktivitou (HDP), ale „národním štěstím“ (GNH, Gross National Happiness). Jak to ale všechno měřit, vážit, kolik započítat kritérií, od blahovůle státu, svobody, tolerance,

po množství věznic, vězňů či nočních můr a žaludečních vědů těch nezavřených?

Evropská unie se otázkou subjektivních pocitů pohody a nepohody zabývá už desetiletí. V roce 2000 vyšla kniha s titulem Subjective Well-Being Across Cultures. Její autoři Ronald Inglehart a Hans Dieter Klingeman spolu s týmem dalších expertů analyzovali celkem 65 zemí. Že například výše příjmu hraje důležitější roli v začátcích ekonomického vývoje, než tomu je v pozdějších, již úspěšných fázích. Překvapivější zjištění se týkala evropského kontinentu, na jehož zachmuřelém severu je víc spokojenosti a pohody než na slunném jihu. Onen subjektivní pocit well-being je nejsilnější ve skandinávských zemích (Dánsko, Norsko, Švédsko, Finsko, Island) spolu s Holandskem, Švýcarskem a Irskem, zemí se zřetelně nižší životní úrovní. Méně pohody převládá v Německu, Francii a Itálii. Tuto jen „mírnou, průměrnou spokojenost“ (moderately content) sdíleli Američané a Kanadáné. Ponurý stav mysli charakterizuje slunné Portugalsko, kde jsou úzkost, bolest, utrpení a tragédie pojímány jako integrální záležitosti celoživotní zkušenosti.

Takto již ale nebudou vypadat ty nejčerstvější poznatky v islámských končinách, na evropském kontinentě zavaleném mnohatisícovými hordami nijak vděčných a naopak dominantně agresivních vetřelců ze jména z islámského Blízkého východu a severní Afriky. Doba se rapidně mění, a to nikoliv k lepšímu, harmoničtějšímu, že ano: teď v 21. století máme mezinárodní terorismus s důkladným dopadem, socio-ekonomická pozdvižení, hrozby dalších mezinárodních konfliktů či dokonce válečných střetnutí.

Richard Layard, na lorda povýšen ekonom a profesor na London School of Economics, ve své přednášce (3. března 2003) zdůraznil, že obyvatelé v západních zemích za posledních třicet let značně bohatli, jejich pracovní doba je podstatně kratší, mají delší prázdniny, více cestují, žijí déle a zdravěji. Ale nejsou šťastnější. V knize Happiness: Lessons from a New Science z roku 2005 uvádí tabulku korelace průměrného národního příjmu a pocitu uspokojení ze života. Mezi chudými státy nejvyšší míru satisfakce prokazují Ukrajina, líp je na tom Bangladéš a ještě líp bývalé lidové demokracie (Maďarsko, Polsko, Litva, Bulharsko, Rumunsko - uvedeno v sestupném po-

řadí). Česká republika se dokonce umístila výš než Japonsko, vykazující vyšší průměrný příjem svého obyvatelstva. Lord Layard zpřesňuje samozřejmost, že hromadění peněz sice není zárukou dosažení blaha, ale čím víc jich máme, tím šťastnější se cítíme, pokud jsme chudí. Přesně před deseti lety britský The Economist uvedl (11.2.2006) výsledky hodnocení oněch subjektivních pocitů well-being na základě výsledků World Values Survey. Na škále 0 – 4, nejlepšího výsledku docílilo Švýcarsko (4), následované USA (3,5), Velká Británie dosáhla necelé 3, Španělsko, Itálie a Japonsko 2, Polsko s Tureckem necelé 1. Česká republika zde uvedena nebyla. V případě Německa zjištěna byla trvající vzdálenost mezi Němci na Západě a bývalými „Dederony“. V nejoslednější revidovaném vydání své knihy Happiness Layard uvádí sumu 20 000 dolarů per capita jako hranici, nad níž její růst již příliš neovlivňuje pocit dosaženého privátního štěstí.

Nejen chlebem či kaviárem živ je člověk. Jak asi může potěšit hora zlatá chorého starce nad hrotem? Jak měřit štěstí, uspokojení ze života a z jeho smyslu, kde vzít ten správný metr? Kupa peněz nemůže zaručit pohodu ani jedinci, ani celému národu, o čemž dobře vědí v republice Nauru, ministátu, jehož pět tisíc občanů donedávna mělo (a snad ještě má) nejvyšší příjem na hlavu kdekoli na světě. Je to zásluhou fosfátů, které dolují gastarbajři. Domorodci tak mají zjištěno celoživotní pohodlí bez placení jakýchkoliv daní. Nejvyšší příjem však neznámá nejvyšší životní uspokojení. Lid vlastní noblesní limuziny na obtížně sjízdné silnici. Má luxusní videa, sterea, ale nepravdělnou dodávku elektrického proudu. Velkerá potravina včetně vody pochází z dovozu a výsledkem je smrt z bohatství. Domorodci už dávno skončili se zemědělstvím, tradičním způsobem obživy – čerstvé ryby a zelenina – ty nahradily dovezené konzervy a pivo, záplavy piva. Národ postihla rekordní obezita, cukrovka, slepota, dna, rakovina, vysoký krevní tlak a vysoká sebevraždnost. Závěrečný účet: muži se v průměru dožívají 50, ženy 55 let.

Ostrov Srí Lanka v Indickém oceánu: poprvé jsem tam byl, když se ještě jmenoval Cejlon, tehdy dosud nepostizžený občanskou válkou, etnickým konfliktem Sinhálců a Tamilů. Hdně jsem si povídal s domorodci, prolézal jejich chatrče, porovnával jejich kvalitu života a došel k závěru, že byla vyšší než v leckterých mohamedánských končinách, nasáklých ropou s desítkrát vyšším příjmem na hlavu. Vlivný týdeník Time ve svém vydání (8. 15. července 2013) uvádí údaje, hodnotící perspektivu, které po uplynutí necelých tří roků připadají být až naivně optimistické.

Od roku 1972 jedna třetina Američanů se hodnotila jako „velmi šťastná.“ Od roku 2004 množství Američanů pokládajících se za optimisty se smrštila ze 79% na 50%. Během svého života víc než třetinu postihne nemilý stav tzv. anxiety disorder. Netroufám si předpokládat, že prognózy na evropském kontinentě by byly výrazně různovější. ■

The University of Toronto is the first university in Canada to hire a full-time Muslim Chaplain. Amjad Tarsin recently received his master of arts in Islamic Studies and Graduate Certificate in Islamic Chaplaincy from Hartford Seminary, Connecticut. Tarsin, 28, began his work at U of T on October 1, 2012 and writer Gavin Au-Yeung spoke with him about his role as chaplain, building interfaith dialogue, and what it's like to live in Toronto.

► Why U of T?

The Muslim Chaplaincy at the University of Toronto formulated the position and I was really impressed with their level of professionalism, their research into chaplaincy, their vision for what the Muslim Chaplaincy at the University

The Muslim Chaplaincy at the U of T

By Gavin Au-Yeung

of Toronto could be (both short and long term), and the fact that the University of Toronto is one of the best universities in Canada and the world. It was kind of a no-brainer for me to come to a place like University of Toronto. It's a great opportunity and I'm really happy to be here.

► What sort of tasks do chaplains perform?

The shortest way to describe what a Chaplain does is that they are a religious counsellor. The work of Chaplaincy is really an intersection of many different fields. But the primary thing is gauging the needs of students – whether they are religious, spiritual, emotional – providing support for them, and also providing educational/social programming, as well to really engage the needs of the students and help them face any challenges they might have in university life.

► What can we expect from the Muslim Chaplaincy program this year?

The Muslim Chaplaincy at the University of Toronto is really a producer of culture. To have a full-time Muslim Chaplain at a university is really something that is pioneering in Canadian history.

What we hope to provide in this first year is really connecting with students and allowing them to know that this resource exists on campus. And that we are here to support them in whatever way we can. We're using many different ways to reach out to students; for example, all the social media tools. But I've also attended student meetings and events to meet different students on campus and to introduce myself. We have been trying to take a proactive approach to meeting students and letting them this service does exist for them. And the response has been really positive!

► How important is interfaith dialogue, especially in a diverse setting such as U of T?

It's extremely important because we live in a global village; the world is becoming a much more sensible place in terms of information and learning about one another. We're not set into geographical and ideological "boxes" where we can separate ourselves from others. Interfaith dialogue is really important because it helps people learn about each other's faith in a way that is civil and respectful. It's a way to build bridges which is really important in this day and age. Interfaith dialogue is a very central aspect of chaplaincy. The Muslim Chaplaincy at the University of Toronto is also part of the Campus Chaplains Association – which is an interfaith body of campus chaplains. We are really excited to get involved with interfaith initiatives on campus and we see it as a very important part of the chaplaincy.

► You were in law school before deciding to pursue your degree in Muslim Chaplaincy – what motivated the change?

Before starting law school I had been taking my Islamic studies very seriously. I took a year between undergrad and law school to dedicate myself to the study of Islam. So when I went into law school, my heart was still in Islamic studies and working with the community. I found law school very unfulfilling and I really wanted to further my Islamic studies education in a way that would give back to the community. I couldn't see myself in law in any long-term capacity so I made the decision to go into chaplaincy and get a master's degree in Islamic studies and to work in a way that is a benefit to the community.

► Can you share your first impressions of the city and the university?

I've never lived in a big city, but as far as big cities go, Toronto is really starting to grow on me. I like the diversity and the fact that there are so many different things going on. I'm a big film buff so I'm looking forward to the many film festivals in Toronto. Also, Toronto is a really happening place – there's so much going on, and it's exciting.

The University of Toronto is a part of that as well. There's always something going on. And it's nice to be at an intellectual centre where ideas are being discussed and cultures are being formed. I love it and I'm happy to be here. ■

SOURCE AND FULL STORY: [HTTPS://WWW.UTORONTO.CA/NEWS/AMJAD-TARSIN-FIRST-MUSLIM-CHAPLAIN-U-T](https://www.utoronto.ca/news/amjad-tarsin-first-muslim-chaplain-u-t), OCT 10, 2016

Letošní americké volby byly velmi zajímavé tím, že oba kandidáti na nejvyšší úřad dokázali znechutit vlastní přívržence. Trump svým stylem, nedisciplinovaností a sexuálními kcy (prosenými před více než dekádu, ovšem) a Clintonová svou nahou a snadno prohlédnutelnou touhou po moci za každou cenu a sériovým lhaním. Je málo tak dobře dokumentovaných kandidátů, jako se podařilo být Clintonové díky jejímu nepochopení digitálního zabezpečení a WikiLeaks, které jsou zjevně podporované Putinem.

To že Putin tvrdí, že s tím nemá nic společného, lze zcela přehlédnout. Také tvrdil, že na Krymu nejsou ruští vojáci a žádní takoví nebojují na Ukrajině, a také že jeho letci nevybombardovali humanitární konvoj. Takže Putinovo popírání se může brát jen jako šum v pozadí.

Je den poté, kdy FBI oznámila, že znovu otevřela vyšetřování Clintonové a jejich emailů. Je 10 dní před volbami. Budou ji její příznivci urgovat, aby odstoupila pro dobro země, jak to udělali Trumpovi podpůrci před několika týdny, když se uveřejnily jeho sexuální tlachy? Ale kdo pak na její místo? Podle sázkařských webových stránek má Clintonová pořád dobrou šanci na výhru, i když se tyto šance přes noc drasticky snížily. Znamená to tedy, že prezidentem USA by se mohl stát člověk, který může být kdykoli kriminálně obviněn. Zajímavé. Tyto machineace jsou velmi složité a snažila jsem se je vysvětlit našemu intelektuálnímu kocourovi Filipovi, kterému začaly zeleně zářit oči a švihal ocasem a dal si uši dozadu. Vyrazil ze sebe něco mezi zamhouknutím a štěknutím a vyrazil na zahrádku k sousedům, aby zamordoval nějakého ptáčka, což se mu ještě nikdy nepodařilo, neb ptáčky nemají ve zvyku lítat líným kocourům do huby. Filip tímto zrcadlil pravděpodobnou náladu v předvolebních USA. Bude zajímavé, jaká bude účast voličů, protože prezentování dvěma nemilovanými kandidáty jistě mnoho lidí prostě zůstane během voleb doma.

Ale jak řekl již dávno jeden lamentující, není nic nového pod sluncem, což se dá vysledovat z těchto dávných volebních hrátek: Během římské republiky (509-31 př.n.l.) probíhaly volby každý rok. Kandidáti na různé úřady si nabíhali tógy a představovali se voličům během Římských her v září, kdy do Říma proudili římsští občané, aby se pobavili a odvolili. Pokud se nám zda, že kandidátské reklamy há-

zejí špinu jeden na druhého, je to velmi mírná špina v porovnání s římskými volbami, kdy kandidáti tvrdili jeden o druhém, že zneužívají děti, že provozují exotické náboženské rituály sexuálního i vražedného druhu a že

nepletla do jeho ambicí.

Mos maiorum, tedy tradice předků a nepsaná ústava říkala, že konzulové musí být dva. Dalším konzulem byl se Sullou zvolený Publius Autronius.

VOLEBNÍ DILEMA

Eva Firlová

jejich plánem je vesměs zrušení sociálních podpor, případně zrušení občanství nemajetných. Žádná tato tvrzení se nezakládala na pravdě, ale neexistovaly týmy, které by zjišťovaly

fakta, takže vítězili kandidáti, který dovedl nejlépe řečnit.

Anebo, ke konci republiky římské, než se změnila na impérium, vítězili kandidáti, který nejlépe podplácel voliče. Jistě, bylo to riskantní, protože se kandidáti hlídali navzájem a obžaloby z koncipce jen přely. V roce 66 př.n.l. kandidoval na nejvyšší úřad republiky, na úřad konzula, jistý Publius Cornelius Sulla. Byl to synovec zesnulého, leč neoplakávaného diktátora Sully. Když kandidoval na konzula, musel už projít "žebříčkem cti", tedy nižšími úřady, a tedy se kvalifikoval. Ale jeho jméno bylo spojováno s Sullovou diktaturou, s proskripcemi majetných lidí, tedy jejich smrtí a zabavením majetku bez soudu a Publius Sulla usoudil, že rozhodit nějaké peníze mezi voličské kmeny bude záhodno, aby se minulost jeho rodiny

nius Paetus. Oba byli zvoleni značnou většinou a těšili se ze svého úspěchu, ale jen chvíli. Několik neúspěšných kandidátů usoudilo, že na úspěchu těch dvou, Sully a Autronia, se muselo podílet ještě něco víc, než řečnické umění a velkolepé slihy obou kandidátů. I došlo k vyšetřování volebních kmenů a vyšly na jevo zajímavé okolnosti týkající se hlavně podplácení vedoucích osobností ve volebních kmelech. Toto vyšetřování vedli neúspěšní kandidáti Torquatus a Cotta. Po získání důkazů a svědectví obžalovali Sullu a Autronia z volební korupce. Autroniovi zvláště uškodilo, že jej Cicero odmítl obhajovat. Oba byli před soudem usvědčeni a museli se vzdát úřadu, do kterého byli na další rok zvoleni. Senát hbitě zorganizoval nové volby a Torquatus a Cotta se stali konzuly na rok 65 př.n.l.

Římské volby připomínaly spíše volby prezidenta v USA a jejich sbor volitelů, než všelidové hlasování. Voliči v Římě byli organizováni v 35 kmelech a výsledek hlasování každého kmene vyústil v jeden hlas. To znamená, že se podpláceli hlavně neoficiální vůdci těchto kmenů, kteří ovlivnili hlasování a ti dostali peníze, které pak podle svého uvážení rozdělili a ovlivnili, jak jejich kmen volil. Autronius a Sulla tedy ztratili svůj vytočený konzulát, což mělo následky pro jejich majetek a pověst. Neboť počítali s tím, že po svém konzulátu se stanou prokonzulové v provinciích, tedy guvernéři a že budou mít spoustu příležitostí zcela legálních, jak na-

hradit peníze ztracené podplácením. Leč díky tomu, že jejich korupční aféra skončila jejich usvědčením, nejenže neměli naději na další politickou kariéru, ale navíc se zadlužili. Publius Autronius se poté přimkl k onomu notoricky neúspěšnému kandidátu Catilino, který byl hluboce přesvědčen, že na konzulát má díky svému starobylému patricijskému jménu nárok, leč voliči si to hluboce nemysleli. Catilina tedy zorganizoval spiknutí proti státu a on a jeho významní spoluspiklenci zahynuli během stanného práva. Autronius a Sulla byli mezi těmi, kteří byli za účast ve spiknutí souzeni už po zrušení stanného práva. Autronius byl usvědčen a odsouzen do exilu. Je pravděpodobné, že se ke Catilinoovi také přimkl Publius Sulla a určitě jeho bratr Servius. Ale Cicero obhajoval Publia Sullu a ten byl osvobozen. Jeho bratr Servius nebyl tak šťastný a skončil také v exilu jako Autronius, protože Cicero byl přesvědčen o jeho vině a odmítl jej obhajovat. Ovšem to

neodstranilo Sullovo odsouzení za volební korupci. Politický znemožněný a zchudlý Sulla se tedy přimkl k Caesarovi poté, co Caesar v roce 49 př.n.l. překročil říčku Rubicon a zahájil občanskou válku, protože Sulla už neměl co ztratit. Proto asi Cicero vzdychl, že v Caesarově průvodu nevidí nikoho jiného než exilované vyděrače a bankrotáře. Caesar občanskou válku vyhrál a Sulla tedy částečně napravil svou reputaci, tedy u nového režimu, ale dlouho se z toho neradoval, neboť zemřel v roce 45 př.n.l. Římský senát tedy po usvědčení Autronia a Sully hbitě uspořádal nové volby. Co se stane, jestliže bude Clintonová zvolena a pak obviněna? Budou provedeny jako v Římě nové volby? Dá Obama všem milost ještě než skončí jako prezident v prosinci a vyrazí na golf? Když tyto noviny vyjdou, budou už volby rozhodnuty, ale nebudou rozhodnuty o pokračování událostí. ■

The Best Smoothies For Cancer Prevention

The best way to fight cancer is a balanced and good diet. But we do not all have the time to prepare and cook from scratch. Whether you cook healthy or not, smoothies are always a healthy mix of healthy items good to be included in the diet. They have minerals and vitamins and are nutritious while also tasty. In cancer cases, healthy lifestyle is step number one for removal or prevention of cancer. Here are the best smoothies for getting antioxidants and fighting cancer and inflammation.

Smoothie 1: Get a handful kale, cup strawberries, 2 tbsp chia seed, 1 and 1/2 cup coconut water. Blend them all well and get loads of vitamins A, C, K and potassium, chlorophyll and more antioxidants for killing cancer.
Smoothie 2: Get 1 banana, 1 apple, 2 handfuls broccoli and alkaline water 1 and 1/2 cup. Here you get potassium, vitamins A and C and antioxidants.
Smoothie 3: Get 1 orange, 1 cup spinach, 1 cup pineapple, 1 and 1/2 cups green tea brewed. Again, fighting inflammation is the key for cancer fighting. This smoothie also has vitamins C and A and keeps you healthy from disease like cancer even. It also has folic acid and iron.
Smoothie 4: Get 1 banana, 1 cup strawberries, 1 cup papaya, bee pollen a pinch, coconut milk 1 and 1/2 cup/ blend them all well and have a glass full of antioxidants and B & C vitamins, potassium from the banana and of the coconut milk the folic acid. Since it is alkaline it shields you from acidity and makes you healthier, while it stops inflammation to grow.
When you prepare these smoothies for cancer, you must consider the foods like: strawberries, kale, coconut, hemp oil, chia seeds...they are the best and most potent for the health and protecting you of the free radicals that cause tumor and cancer to grow more.

Source: www.stethnews.com

Restaurant Praha na Masaryktownu

ST-ČT 17.00-22.00 PÁ 17.00-23.00
SO 12.00-23.00 NE 12.00(14.00)-22.00

450 Scarborough Golf Club Rd. Toronto

REZERVACE
416.289 0283

Společenská aktivita české a slovenské komunity v Severní Americe a USA:
www.czechevents.net
Řídí LUBOMÍR NOVOTNÝ
czechevents.novotny@gmail.com

(NEW HOMELAND) – CZECH AND SLOVAK (EVERY THIRD WEEK)

Vydává Masaryk Memorial Institute, Inc., 450 Scarborough Golf Club Rd., Toronto, ON M1G 1H1. Řídí tiskový výbor MMI.

Redakce si vyhrazuje právo přispěvek zkrátit, redakčně upravit a rozhodnout o jeho event. zařazení. Z předplatného nevyplývá předplatitelův nárok na umístění jeho článku v novinách.

Anonymy neotiskujeme. Předplatné se automaticky prodlužuje, není-li odběratel písemně zrušeno.

Názory prezentované v uveřejněných příspěvcích nemusí vyjadřovat stanovisko redakce ani MMI. Nevyžádané rukopisy a fotografie redakce nevrací. Redakce neposkytuje žádné informace o autorech.

Redakční rada: Barbara Sherrifová (konzultantka jazyka anglického), Jiří Grosman a Miloš Krajný (Toronto), Josef Skála a Jiří Adler (Vancouver), Alena Martinů (Montreal),

Eva Firlová (konzultantka jazyka českého, Sudbury). Archiv na webu www.masaryktown.ca

Masarykův ústav (MMI) je nevýdělečná (not profit) organizace. Jejím posláním je udržovat české a slovenské kulturní tradice a obohacovat tak život kanadské veřejnosti.

Kancelář Iva Ječmenová tel: (416)439-4354 (UT, ST, ČT), office@masaryktown.ca

Roční předplatné: Kanada \$ 61 CAD, USA \$ 83 USD, ostatní \$ 110 US. Šeky zasílejte laskavě na adresu ND nebo MMI. Ceny inzerátů sdílíme na požádání.

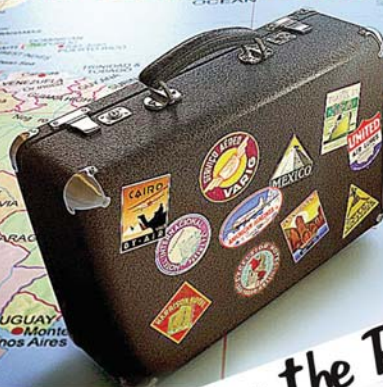
Tyto noviny byly vybrány Národní knihovnou ČR jako kvalitní zdroj, který by měl být uchován do budoucna a stát se součástí českého kulturního dědictví. Stránky jsou archivovány několikrát ročně a jejich záznam je součástí České národní bibliografie a katalogu NK ČR. Šéfredaktorka a grafická úprava Věra Kohoutová Cell (647)770 1713 pište.vera.toronto@gmail.com

MMI JE NOSITELEM MASARYKOVY CENY UDĚLENÉ ČSSK V KANADĚ V ROCE 2007 a LAUREÁTEM CENY MZV ČR GRATIAS AGIT Z ROKU 2014

Za laskavé dary dárcům předem upřímně děkujeme.
Info: redakce: vera.toronto@gmail.com, tel. (647)770-1713
office MMI office@masaryktown.ca, tel. (416)439-4354

Travelling Outside of Ontario? Have You Purchased Travel Insurance?

Call us for the Best Rates

email:
blanka@premieregroupp.com
dianab@premieregroupp.com

UNIGLOBE
Enterprise Travel

1221 Yonge Street, Toronto
Tel: 416 504 3800

Toll Free: 1800 825 7577

Monday - Friday: 9:00 AM - 5:00 PM

CRUISE LINES
INTERNATIONAL
ASSOCIATION, INC.

INTERNATIONAL TRAVEL

Travel with confidence,
Travel with us!

Your next vacation is waiting for you Building memories, one vacation at the time...
Call us today and let us help you with your next vacation planning. We will help you build those memories with luxury and adventure cruises, romantic honeymoons packages, safaris, exotic island getaways and tours. Fulfill your travel dreams with your next trip.

Contact us today for our comprehensive and up-to-date specials so we can narrow your choices for your perfect vacation.

We are looking forward to making your next trip a memorable one, so CONTACT US TODAY and you can get packing!

Air Canada Rouge has introduced flights to Prague, Budapest, Kosice, etc.
Reminder: As of March 15, 2016 the eTA (Electronic Travel Authorization) is in effect for visitors to Canada. Please visit: www.canada.ca/eta

Our address: 600 Sherbourne St., Suite # 301, Toronto Ontario
(across the street of Sherbourne Subway Station)
Very convenient location with subway access or parking behind the building

Please call us: (416)922-7775 or 1-877-922-8775
cell: (416)939-6118

Email to: agatha@intertravel.ca or intertravel@rogers.com
Follow us of Facebook: www.facebook.com/intltravel
Website: www.intertravel.ca

INTERNATIONAL TRAVEL
Explore The World With Us

**TRAVEL WITH CONFIDENCE,
TRAVEL WITH US!**

TICO Registration # 50016556

ZÁSIELKY NA SLOVENSKO BALÍKY DO ČESKÉ REPUBLIKY

POLIMEX

**PARCELS TO SLOVAKIA,
CZECH REPUBLIC**

and other European countries
BY SEA OR AIR

Call 1-866 -POLIMEX (765-4639) or visit WWW.POLIMEX.COM
for details and parcel drop off locations across Canada.

OUR OFFICE LOCATIONS

TORONTO
141 RONGESVALLES AVE
TORONTO
(416) 537-0000

SCARBOROUGH
3482 LAWRENCE AVE.
SCARBOROUGH
(416) 439-7132

MISSISSAUGA EAST
3615 DIXIE RD. UNIT 11
MISSISSAUGA
(905) 238-6683

HAMILTON
705 BARTON ST. EAST
HAMILTON
(905) 312-8200

MISSISSAUGA WEST
3145 DUNDAS ST. WEST
UNIT 6, MISSISSAUGA,
(905) 820-8800

BRAMPTON
190 BOVAIRD DR. WEST
UNIT 59, BRAMPTON
(905) 451-0606

WE OFFER PARCEL PICKUP FROM WITHIN THE GTA*

*SOME RESTRICTIONS APPLY

DR. LUDMILA SCHUCKOVÁ

dental surgeon

1849 Yonge St.,
suit 409
Toronto, M4S 1Y2 ON

tel: (416)487-7900
email: l.schuckova@rogers.com

**HLEDÁM PŘÍTELE A KAMARÁDA OD 60 LET, NEKUŘÁKA,
NEALKOHOLIKA, VDOVCE NEBO NĚKoho, KDO JE SÁM.
ZAVOLEJTE NA (705)788-4059. ZN. POTKÁME SE?**

CONSTRUCTION & RENOVATION

MM ROYAL

MACIEK 647 686 2342

KNIHOVNA LIBRI PROHIBITI

hledá staré české a slovenské knihy, noviny, časopisy,
oběžníky, věstníky a další tiskoviny
s českou a slovenskou tematikou,
vydávané mimo Československo

Nevyhazujte, ale odešlete do:

LIBRI PROHIBITI

Senovážné nám. 2, 110 00 Praha 1
Czech Republic

tel/fax (00420) 2 24 22 59 71
e-mail libpro@iol.cz
<http://libpro.cts.cuni.cz>